

Fremsat den 9. december 2020 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af toldloven

(Tilpasning af toldloven til EU's moderniserede pengeforordning m.v.)

§ 1

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 671 af 8. juni 2017 og § 32 i lov nr. 1706 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 1, 2. pkt., udgår », der er indeholdt i uledsagede forsendelser«.
2. § 10 a, stk. 2 og 3, ophæves.
3. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. I denne lov forstås ved:

- 1) Likvide midler:
  - a) Kontanter.
  - b) Ihænderpapirer.
  - c) Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler.
  - d) Forudbetalte kort.
- 2) Bærer: Enhver fysisk person, som passerer ind i eller ud af det danske toldområde med likvide midler på sig, i sin bagage eller i sit transportmiddel.
- 3) Uledsagede likvide midler: Likvide midler, der indgår i en forsendelse uden en bærer.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte supplerende definitioner for begreberne i stk. 1.

§ 10 c. Bærere, som medbringer likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, skal, når de rejser ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde, uopfordret angive de pågældende likvide midler og stille midlerne til rådighed for told- og skatteforvaltningen med henblik på kontrol.

Stk. 2. Opdager told- og skatteforvaltningen en bærer med likvide midler under den værdi, der er omhandlet i stk. 1, og der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer told- og skattefor-

valtningen denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der er fastlagt efter stk. 5.

Stk. 3. De oplysninger, der afgives i medfør af stk. 1, indgives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af en angivelsesblanket.

Stk. 4. Er forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter stk. 1 ikke opfyldt, udarbejder told- og skatteforvaltningen på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de påkrævede oplysninger fastlagt efter stk. 5.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser for udformning og indhold af den i stk. 3 nævnte blanket.

§ 10 d. Passerer uledsagede likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde, kan told- og skatteforvaltningen kræve, at afsenderen eller modtageren af de uledsagede likvide midler eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse til told- og skatteforvaltningen inden for en frist på 30 dage.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan tilbageholde de uledsagede likvide midler, indtil afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at uledsagede likvide midler under den værdi, der er omhandlet i stk. 1, passerer ind i eller ud af det danske toldområde, og at der er indikationer på, at de uledsagede likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer told- og skatteforvaltningen denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der er fastlagt efter stk. 6.

Stk. 4. De oplysninger, der indberettes i medfør af stk. 1, indgives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af en indberetningsblanket.

Stk. 5. Er forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter stk. 1 ikke er opfyldt, udarbejder told- og skatteforvaltningen på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk

angivelse, som så vidt muligt indeholder de påkrævede oplysninger, der er fastlagt efter stk. 6.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser for udformning og indhold af den i stk. 4 nævnte blanket.

§ 10 e. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser for opbevaring af de i medfør af §§ 10 c og 10 d indsamlede oplysninger samt om videregivelse af disse oplysninger til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.«

4. § 23, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

5. § 23, *stk. 5*, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* De i stk. 1 og 3 samt § 10 c, stk. 1, nævnte personer og personer om bord på skibe og i luftfartøjer skal, når told- og skatteforvaltningen forlanger det, opgive navn og bopæl. Told- og skatteforvaltningen kan kræve disse oplysninger dokumenteret.«

6. I § 23, *stk. 6*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1 og 3 samt § 10 c, stk. 1,«.

7. I § 25, *stk. 1*, ændres »§§ 23 og 24« til »§§ 10 c, 23 og 24«.

8. I § 26 ændres »§ 23, stk. 1, 2 og 6,« til: »§ 23, stk. 1, 2 og 5,«.

9. I § 29, *stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 4, 1. pkt., og § 38, 1. pkt.*, ændres »SKATs« til: »told- og skatteforvaltningens«.

10. I § 30 b ændres »toldskyld« til: »meddelelse af toldskyld og det afledte krav på toldbeløb«.

11. Efter § 30 b indsættes:

»**§ 30 c.** Er meddelelse af toldskyld afsendt inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav afledt af meddelelsen tidligst 1 år efter, at told- og skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen. Dette gælder, uanset om kravet gøres gældende af told- og skatteforvaltningen eller af en godtgørelses- eller fritagelsesberettiget debitor.«

12. I § 31 ændres »er fastsat i EU-toldkodeksen om« til: »gælder for«.

13. § 69 ophæves.

14. I § 79, *nr. 2*, ændres »§ 19, stk. 4« til: »§ 19, stk. 3«,

15. I § 79, *nr. 3*, ændres »§ 10 a, stk. 2« til: »§ 10 c, stk. 1, § 10 d, stk. 1«.

16. I § 83, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, og«, og »§ 10 a, stk. 1, jf. § 10 a, stk. 2, og § 23, stk. 4« ændres til: »§ 10 a, § 10 c, stk. 1 og 2, og § 10 d, stk. 1 og 3, eller artikel 3, 4 eller 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1-8 og 14-16, træder i kraft den 3. juni 2021.

Stk. 3. § 1, nr. 13, træder i kraft den 1. april 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
  - 1.1. *Formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
  - 2.1. *Tilpasninger af toldloven til EU's moderniserede pengeforordning*
    - 2.1.1. *Gældende ret*
    - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
  - 2.2. *Opdateringer af toldloven*
    - 2.2.1. *Forældelse af toldskyld m.v.*
      - 2.2.1.1. *Gældende ret*
      - 2.2.1.2. *Den foreslåede ordning*
    - 2.2.2. *Gebyr for godkendelsesbeviser*
      - 2.2.2.1. *Gældende ret*
      - 2.2.2.2. *Den foreslåede ordning*
    - 2.2.3. *Ændring af myndighedsbetegnelse*
      - 2.2.3.1. *Gældende ret*
      - 2.2.3.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Forholdet til databeskyttelsesreglerne*
4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Klima- og miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Det er en prioritet for regeringen at bekæmpe hvidvask og finansiering af terror. Med dette lovforslag tilpasses toldlovens bestemmelser om kontrol med likvide midler til EU's nye parallelle regler for at undgå overlappende regler og for at sikre, at der ikke er forskel på reglerne, når likvide midler krydser EU's ydre eller indre grænser. Desuden sikres, at virksomheder og borgere ikke skal håndtere forskellige regelsæt for angivelse og indberetning af likvide midler afhængig af, om midlerne krydser EU's ydre eller indre grænser.

Det er endvidere en prioritet for regeringen, at skattelovgivningen er hensigtsmæssig. Med dette lovforslag sikres, at toldlovens regler om forældelse af toldskyld (en persons forpligtelse til at betale de import- eller eksportafgifter, der efter gældende toldlovgivning anvendes for bestemte varer, jf. artikel 5, litra 18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen) er klare og præcise, og at gebyret for udstedelse af godkendelsesbeviser i forbindelse med TIR-ordningen, som opkræves uretmæssigt, vil blive ophævet.

Toldområdet er – som en central del af det indre marked – overvejende styret af direkte gældende EU-lovgivning, idet kompetencen til at lovgive på området ligger i EU. Der har således siden 1993 været ét fælles regelsæt bestående af en

Rådsforordning med tilhørende Kommissionsforordninger, der tilsammen fastlægger de regler, der gælder for ind- og udførsel af varer til og fra EU. Siden den 1. maj 2016 har Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EU-toldkodeksen) sammen med en række delegerede forordninger og gennemførelsesforordninger udstedt af Europa-Kommissionen moderniseret EU's toldregler.

I 2018 blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (herefter: den moderniserede pengeforordning), vedtaget. Den moderniserede pengeforordning, der er direkte gældende i EU-landene, indeholder EU-regler om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af EU.

Parallelt med EU-reglerne er der en dansk toldlov, der udfylder de nødvendige administrative bestemmelser, såsom regler om kontrol og sanktionering.

1.1. Formål og baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres eller forlader Fællesskabet (den nugældende pengeforordning) og den moderniserede pengeforordning

finder direkte anvendelse i dansk ret. Den moderniserede pengeforordning erstatter den nugældende pengeforordning og træder i kraft den 3. juni 2021, og det skal med lovforslaget sikres, at Danmark lever op til de nye EU-regler.

Med ikrafttrædelsen af den moderniserede pengeforordning den 3. juni 2021 vil anvendelsesområdet for EU-reglerne omfatte såvel såkaldte ledsagede midler (f.eks. penge, der medbringes af en rejsende eller anden bærer) som uledsagede likvide midler (f.eks. penge, der sendes med post), som føres ind eller ud af EU (ydre grænser). Den nugældende pengeforordning omfatter alene ledsagede likvide midler, mens kontrollen med uledsagede likvide midler er reguleret i toldloven. Reglerne i toldloven adskiller sig fra de kommende regler i den moderniserede pengeforordning.

En tilpasning af toldlovens regler er nødvendig for at sikre, at de EU-fastsatte og de nationalt fastsatte regler ikke overlapper, hvilket ville være i strid med EU-retten. Endvidere vurderes det uhensigtsmæssigt at stille forskellige krav til aktørerne på EU's indre og ydre grænser.

Med dette lovforslag foreslås det derfor dels at ophæve en del af de nuværende bestemmelser om kontrol med uledsagede likvide midler (ydre grænser) i toldloven for at undgå overlap og dels at tilnærme toldlovens regler om uledsagede likvide midler, der passerer ind og ud af Danmark til andre EU-lande (indre grænser), til reglerne i den moderniserede pengeforordning. Desuden foreslås toldlovens regler tilnærmet visse af de øvrige moderniseringer i den moderniserede pengeforordning. Der foreslås blandt andet indført en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) fremadrettet skal have de oplysninger, som Skatteforvaltningen via angivelser og indberetninger indsamler om likvide midler, ligesom der fremadrettet kun i visse tilfælde foreslås at skulle ske indberetning af uledsagede likvide midler ved passage af de indre grænser. Efter de gældende regler gælder denne pligt til at anmelde uledsagede likvide midler i alle tilfælde.

Hvad angår toldmyndighedernes beføjelser til at kontrollere overholdelsen af de nævnte pligter bemærkes, at den moderniserede pengeforordning desuden indeholder visse overordnede regler om kontrollen i relation til både ledsagede og uledsagede likvide midler, der føres ind eller ud af EU (ydre grænser).

Den moderniserede pengeforordning fastsætter dog i overensstemmelse med den generelle kompetencefordeling på området, at de kompetente myndigheders kontrol af fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel skal ske i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national ret. Forordningen harmoniserer således ikke dette område fuldt ud, som det er tilfældet med hensyn til selve pligten til henholdsvis at angive og indberette likvide midler, der føres ind eller ud af EU. EU-reglerne forudsætter således, at der indføres eller opretholdes visse nationale regler om kontrol, hvilket stemmer overens med den generelle kompetencefordeling på dette område, hvor kontrol og administration af reglerne er et nationalt anliggende.

Selve anvendelsesområdet for de eksisterende kontrolbeføjelser i toldloven, som i dag gælder for alle likvide midler, der føres ind eller ud af det danske toldområde (både indre og ydre grænser), vil derfor blive opretholdt.

Det foreslås i den forbindelse, at de eksisterende kontrolbeføjelser i toldloven, som gælder for alle likvide midler, der føres ind i eller ud af det danske toldområde (både indre og ydre grænser), indsættes sammen med bestemmelserne om likvide midler af hensyn til forenkling, og at kontrolbeføjelserne i videst muligt omfang tilpasses til de materielle bestemmelser om kontrol, som den moderniserede pengeforordning indeholder.

Med lovforslaget foreslås det derudover at opdatere og ændre toldloven på visse områder, herunder reglerne om forældelse af toldskyld, som er upræcise og kan give anledning til tvivl.

Det foreslås i den forbindelse af hensyn til en klar og præcis retstilstand at præcisere, at forældelsesfristen er ti år for såvel meddelelse af toldskyld til debitor som det afledte krav på toldbeløb. Det foreslås i den forbindelse endvidere at indsætte en ny bestemmelse i toldloven, som fastslår, at der tidligst indtræder forældelse af krav på toldbeløb 1 år efter, at Skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen om toldskyld, uanset om kravet gøres gældende af Skatteforvaltningen eller debitor. Det foreslås desuden, at referencen til EU-toldkodeksens regler om forældelse af krav på toldbeløb i § 31, som regulerer tilbagebetaling og efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift (moms) eller punktafgifter, ændres til en generel reference til bestemmelser om forældelse, som gælder for krav på toldbeløb.

Derudover foreslås at afskaffe gebyrerne for udstedelse af godkendelsesbeviser i forbindelse med TIR-ordningen, idet det ikke er tilladt i henhold til EU-reglerne at opkræve gebyr for toldforretninger, bortset fra de situationer, hvor myndighederne udfører toldforretninger uden for normal åbningstid. Udstedelse af godkendelsesbeviser sker imidlertid inden for normal åbningstid, og gebyrerne er derfor opkrævet i strid med EU-lovgivningen.

Endelig foreslås en mindre ændring i toldloven i form af opdatering af benævnelsen af SKATs sikkerhedsstillelseordning i forhold til den aktuelle myndighedsstruktur på Skatteforvaltningens område.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Tilpasning af toldloven efter ændring af EU's pengeforordning

2.1.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, fastsætter regler for kontrol med bevægelser af likvide midler, der føres ind eller ud af EU. Efter forordningen gælder en angivelsespligt for ledsagede likvide midler, som medføres af

fysiske personer, der rejser ind i eller forlader EU. Likvide midler svarende til en værdi på 10.000 euro eller derover er således omfattet af angivelsespligten.

Forordningen berører ikke EU-landenes mulighed for at fastsætte og anvende nationale regler for kontrol med bevægelser af likvide midler inden for EU, og Danmark har fastsat sådanne nationale regler i toldloven.

Toldloven indeholder regler om kontrol og toldbehandling, jf. kapitel 4. I dette kapitel fastsættes blandt andet reglerne for tilsyn og kontrol med personer, herunder kontrol af likvide midler, jf. §§ 10 a, 23, 24 og 25. Toldlovens kapitel 7 om bestemmelser om straf m.v. indeholder desuden en regel om tilbageholdelse af likvide midler, hvis der er frygt for, at de omhandlede likvide midler stammer fra eller vil blive anvendt til en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale, jf. § 83, stk. 2.

De nævnte regler fastsætter de overordnede rammer og nationale regler for Skatteforvaltningens kontrol og eftersyn, rejsendes pligt til at angive visse ejendele samt en oplysningspligt, der blandt andet gælder, hvis personer forsender, modtager eller medfører likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover.

Efter toldlovens § 10 a, stk. 1, foretager Skatteforvaltningen kontrol af, at der ikke ved indførsel i, udførsel fra eller transit gennem det danske toldområde sker overtrædelse af forbud mod indførsel, udførsel eller transit, der er fastsat af sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, veterinære, plantepatologiske, valutamæssige eller andre grunde (både på indre og ydre grænser). Skatteforvaltningen foretager herunder kontrol med likvide midler, der er indeholdt i uledsagede forsendelser.

I medfør af toldlovens § 10 a, stk. 2, skal juridiske eller fysiske personer, der forsender eller modtager uledsagede likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, anmelde forsendelsen til Skatteforvaltningen senest i forbindelse med forsendelsens ankomst til eller afgang fra det danske toldområde. Endelig bemyndiger § 10 a, stk. 3, skatteministeren til at fastsætte bestemmelser om elektronisk anmeldelse af likvide midler.

Efter toldlovens § 23, stk. 1, skal personer, som rejser mellem tredjelande og det danske toldområde, ved indrejsen i og udrejsen fra det danske toldområde uopfordret standse op for kontrol og skal i øvrigt standse op for kontrol, når Skatteforvaltningen forlanger det. Denne generelle beføjelse til at kontrollere suppleres af bl.a. § 23, stk. 3, hvorefter personer, som indrejser i eller udrejser fra det danske toldområde, og som har været om bord på skibe eller luftfartøjer, befinder sig i tog eller færdes på offentlige veje, skal standse op for kontrol, når Skatteforvaltningen forlanger det. Tilsvarende gælder for personer, der færdes ved landegrænse, langs kyster, i havne og i lufthavne eller på landingssteder.

Hvad angår kontrol med og angivelse af likvide midler bestemmes i § 23, stk. 4, at personer, der ved indrejse i eller udrejse fra det danske toldområde medtager likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, uopfordret skal standse op for kontrol og har pligt til over

for Skatteforvaltningen at angive samtlige medtagne likvide midler.

I henhold til toldlovens § 23, stk. 5, skal de i § 23, stk. 1, 3 og 4, nævnte personer og personer om bord på skibe og i luftfartøjer opgive navn og bopæl, når Skatteforvaltningen forlanger det. Fremgår det af en kontrol i medfør af stk. 3 eller 4, at der er tegn på ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler, kan Skatteforvaltningen forlange, registrere og behandle oplysninger om personen og de likvide midler. Skatteforvaltningen kan kræve disse oplysninger dokumenteret. Tilsvarende fastsættes, at de i stk. 1, 3 og 4 nævnte personer skal påvise alle rum og gemmer i bagage m.v. og deres eventuelle befordringsmidler samt, i det omfang Skatteforvaltningen ønsker det, udpakke bagage m.v., jf. toldlovens § 23, stk. 6.

Endelig har Skatteforvaltningen ret til at forfølge og standse personer, der unddrager sig eller antages at unddrage sig kontrol, og som medfører eller antages at medføre varer, for hvilke der ikke er betalt told eller afgifter, jf. toldlovens § 24, stk. 2, jf. stk. 1.

Hvad angår tilbageholdelse af likvide midler fastsætter toldloven, at Skatteforvaltningen kan tilbageholde likvide midler i op til 72 timer, hvis der er frygt for, at de omhandlede likvide midler stammer fra eller vil blive anvendt til en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale, jf. § 83, stk. 2. Reglen gælder uanset, om der er tale om tilbageholdelse af uledsagede eller ledsagede likvide midler, jf. § 10 a, stk. 1, jf. § 10 a, stk. 2, og § 23, stk. 4.

Endelig bemærkes, at værdien af de omhandlede likvide midler i dag enkelte steder i toldloven er anført i kroner, mens der de øvrige steder er anført beløb i euro.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Den moderniserede pengeforordning erstatter den nugældende pengeforordning (EF) nr. 1889/2005 og træder i kraft den 3. juni 2021. Den moderniserede pengeforordning udvider EU-reglerne om kontrol med likvide midler til at omfatte kontrol med uledsagede likvide midler, der føres ind eller ud af EU, hvilket blandt andet indebærer, at likvide midler svarende til 10.000 euro eller derover sendt pr. post, kurer m.v. i visse tilfælde skal indberettes til toldmyndighederne.

Den moderniserede pengeforordning vil således omfatte såvel ledsagede som uledsagede likvide midler, der føres ind eller ud af EU, herunder indeholde selve forpligtelserne til at angive og indberette likvide midler i disse tilfælde og visse overordnede bestemmelser om kontrollen heraf. Det bemærkes, at anvendelsesområdet for de eksisterende bestemmelser i toldloven, som indeholder Skatteforvaltningens beføjelser til at kontrollere både uledsagede og ledsagede likvide midler, der føres ind eller ud af det danske toldområde, vil blive opretholdt, idet EU-reglerne forudsætter, at der indføres eller opretholdes visse nationale regler om kontrol.

Det foreslås overordnet at tilpasse toldloven til den moderniserede pengeforordning, som træder i kraft den 3. juni 2021.

For det første foreslås det, at Skatteforvaltningens eksisterende hjemmel i toldlovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt., til at foretage kontrol med uledsagede likvide midler, der føres ind eller ud af det danske toldområde, udvides til at omfatte såvel ledsagede som uledsagede likvide midler. Hjemlen til at foretage kontrol af ledsagede likvide midler er efter gældende regler indeholdt i toldlovens § 23, stk. 4, som foreslås ophævet med nærværende lovforslag.

Den moderniserede pengeforordning forudsætter, at der indføres eller opretholdes visse nationale regler om kontrol. Forslaget ændrer således ikke på Skatteforvaltningens mulighed for at kunne foretage kontrol med både ledsagede og uledsagede likvide midler, som føres ind eller ud af det danske toldområde (både på indre og ydre grænser).

For det andet foreslås det, at pligten til at anmelde forsendelser af likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, og skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om elektronisk anmeldelse af likvide midler, som på nuværende tidspunkt reguleres i § 10 a, stk. 2 og 3, ophæves.

Formålet med forslaget er at sikre, at der ikke vil være regler i toldloven, som overlapper med reglerne i den moderniserede pengeforordning, idet den moderniserede pengeforordning indeholder bestemmelser herom, der er direkte anvendelige i Danmark. Derudover er formålet, at der ikke fremover vil være forskelligartede regler om anmeldelse af uledsagede likvide midler på de indre og ydre grænser.

For det tredje foreslås således indsat en række relevante definitioner af centrale begreber i forhold til kontrol m.v. af likvide midler i toldloven, og samtidig sikres det, at definitionerne vil være i overensstemmelse med de definitioner, der anvendes i de parallelle EU-regler. Det drejer sig om definition af, hvad der forstås med likvide midler, bærer af likvide midler (ledsagede likvide midler) samt uledsagede likvide midler.

For det fjerde foreslås det at indsætte en række regler om angivelse, indberetning, registrering, tilbageholdelse m.v. for ledsagede og uledsagede likvide midler, der passerer de indre grænser.

Med det foreslåede vil toldlovens regler om kontrol med likvide midler, der passerer de indre grænser, i videst muligt omfang komme til at svare til den moderniserede pengeforordnings bestemmelser om kontrol med likvide midler, der føres ind eller ud af EU.

Der foreslås således sammenfaldende værdigrænser og regler for kontrol med og angivelse af ledsagede likvide midler, såvel som sammenfaldende værdigrænser og regler for kontrol med og indberetning af uledsagede likvide midler.

For det femte foreslås indført bestemmelser i toldloven om, at der, hvis der er indikationer på, at de likvide midler stammer fra kriminell aktivitet, vil skulle ske en registrering af visse oplysninger, uanset om værdien af de likvide midler overstiger værdigrænsen på 10.000 euro. Bestemmelsen svarer til nyindsatte bestemmelser i den moderniserede pengeforordning. Bestemmelsen skal bl.a. sikre, at likvide midler,

der reelt udgør en værdi svarende til 10.000 euro eller mere, men som splittes op i mindre dele for at undgå kravet om angivelse og indberetning, alligevel vil kunne kontrolleres, registreres m.v.

For det sjette foreslås desuden indsat en række bemyndigelser til skatteministeren i relation til tilpasning af bl.a. definitioner, format og indhold af angivelser og indberetninger.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at de omfattede definitioner om nødvendigt kan tilpasses den internationale udvikling – herunder ikke mindst for at tage højde for mulige ændringer i de såkaldte FATF-rekommandationer (FATF - Financial Action Task Force, der er en international organisation oprettet i 1989 med det formål at modvirke blandt andet hvidvask, og som Danmark ligesom de fleste andre EU-lande er medlem af), teknologisk udvikling samt eventuelle tilpasninger af EU's moderniserede pengeforordning. Med det foreslåede sikres det, at der i relevant omfang kan fastsættes nærmere bestemte definitioner i de danske toldregler, som er sammenfaldende med de definitioner, som indarbejdes i de parallelle EU-regler, eller om nødvendigt supplerer eller fraviger de EU-bestemte definitioner, f.eks. som følge af forskelle i det geografiske anvendelsesområde af de respektive regelsæt eller risikovurderinger og -analyser.

Ligeledes sikres det, at de formularer og dermed de oplysninger, der skal afgives af bærere og modtagere/afsendere af likvide midler, dels vil kunne tilpasses de oplysninger, der endnu ikke er fastlagt, men vil komme til at gælde i EU's moderniserede pengeforordning, dels vil fremgå af toldbehandlingsbekendtgørelsen.

For det syvende foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere bestemmelser for videregivelse af de angivne/indberettede samt registrerede oplysninger om likvide midlers bevægelser til SØIK.

Formålet med bemyndigelsen til skatteministeren, til at kunne fastlægge de nærmere bestemmelser om dels opbevaring af de indsamlede oplysninger samt om videregivelse af de indsamlede og/eller registrerede oplysninger om likvide midlers bevægelser til SØIK, er at sikre, at der kommer klarhed over blandt andet, hvilke oplysninger der skal videregives, hvornår de skal videregives, og hvordan de skal videregives. Såvel indsamlingen som videregivelsen af oplysninger vil i alle tilfælde skulle foregå inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og ske på en lovlig, rimelig og gennemsigtig måde. Ved udarbejdelse af de nærmere bestemmelser vil der blive indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, jf. databeskyttelseslovens § 28.

Det er afgørende i såvel de danske regler som i EU-reglerne, at de nationale hvidvaskningsmyndigheder på en sikker måde og under overholdelse af databeskyttelseslovgivningen løbende får de data, der indsamles via angivelser, indberetninger og registreringer, så grundlaget for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme m.m. forbedres, herunder myndighedernes vurdering af, om der er grundlag for yderligere efterforskning m.v.

Endelig foreslås en række konsekvensændringer som følge af de ovenfor beskrevne foreslåede ændringer og den ændrede opbygning af toldlovens regler om kontrol med likvide midler, som blandt andet indebærer, at pligten til at indberette uledsagede likvide midler erstattes af en mulighed for, at Skatteforvaltningen kan anmode om en indberetningsangivelse, jf. den foreslåede § 10 d, stk. 2. I den forbindelse foreslås det blandt andet at ændre toldlovens § 83, stk. 2, om tilbageholdelse af likvide midler. Formålet med ændringen af § 83, stk. 2, er at tage højde for, at der også med de foreslåede regler om kontrol med likvide midler vil kunne ske tilbageholdelse af likvide midler i de særlige tilfælde, som er nævnt i bestemmelsen, og at der er en tidsmæssig begrænsning på, hvor længe Skatteforvaltningen kan tilbageholde likvide midler, uanset om tilbageholdelsen sker efter toldlovens bestemmelser eller bestemmelserne i den moderniserede pengeforordning. Samtidig tages højde for de foreslåede nye muligheder for Skatteforvaltningen til at kontrollere og registrere likvide midler under grænseværdien på 10.000 euro, hvis der er indikationer på, at disse har forbindelse til kriminelle handlinger.

Samlet set er formålet med den foreslåede ordning at sikre, at der ikke er forskelligartede regler på de indre og ydre grænser med ikrafttrædelsen af den moderniserede pengeforordning. Desuden er formålet at forenkle reglerne om kontrol med likvide midler i toldloven, og at opbygningen af loven bliver gjort mere overskuelig.

2.2. Opdateringer af toldloven

2.2.1. Forældelse af toldskyld m.v.

2.2.1.1. Gældende ret

EU-toldkodeksens kapitel 3 om opkrævning, betaling, godtgørelse af og fritagelse for import- eller eksportafgift indeholder blandt andet regler om forældelse af toldskyld samt godtgørelse og fritagelse for told, jf. navnlig artikel 103, 116-121. Foruden disse regler gælder forældelseslovens regler, som supplerer og udfylder i fraværet af særlige bestemmelser om forældelse, jf. forældelseslovens § 1.

EU-toldkodeksens regler fastsætter de overordnede rammer for, hvornår toldmyndighederne kan meddele toldskyld over for debitor (enhver person, der hæfter for toldskyld), og hvornår en debitor kan fremsætte krav om godtgørelse eller fritagelse for told, f.eks. i tilfælde af for meget opkrævet told af toldmyndighederne.

Hvad angår frister for toldmyndighedernes meddelelse af toldskyld, fastsætter EU-toldkodeksens artikel 103, stk. 1, at meddelelse af toldskyld til debitor ikke kan ske efter udløbet af en frist på tre år, regnet fra toldskyldens opståen, medmindre toldskylden er opstået på grund af en handling, der kunne give anledning til strafferetlig forfølgning. Der gælder således som udgangspunkt en ordinær frist for toldmyndighedernes meddelelse af toldskyld på tre år.

I det tilfælde, hvor toldskylden er opstået på grund af en handling, der kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, forlænges den ordinære frist på tre år til en periode

på mindst fem og højst ti år i overensstemmelse med national lovgivning i det kompetente opkrævningsland, jf. artikel 103, stk. 2. Den ekstraordinære frist udgør en modifikation til den ordinære treårsfrist.

Den ekstraordinære frist er gennemført i toldlovens § 30 b, som indeholder en absolut forældelsesfrist for toldskyld i det nævnte tilfælde. Bestemmelsen fastslår således, at forældelsesfristen er ti år for toldskyld, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning. Fristen er fastsat til ti år i toldloven, da denne frist svarer til den absolutte forældelsesfrist gældende for skatte- og afgiftskrav ifølge skatteforvaltningsloven.

Reglen i § 30 b udgør i praksis såvel en absolut forældelsesfrist for henholdsvis meddelelse af toldskyld og det afledte krav på toldbeløb for de tilfælde, som er inden for bestemmelsens anvendelsesområde. Skatteforvaltningen kan således som udgangspunkt hverken meddele nogen toldskyld eller opkræve toldbeløb hos debitor efter udløbet af en periode på ti år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen, for toldskyld, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

I relation til meddelelse af toldskyld indebærer ovennævnte bestemmelser i EU-toldkodeksen og toldloven således, at toldmyndighederne i en periode på op til tre år efter, at varerne er angivet til fri omsætning i EU, kan meddele toldskyld til debitor ved f.eks. at foretage en eventuel yderligere opkrævning af toldskyld, hvis det i den mellemliggende periode har vist sig, at den told, som blev betalt ved indførelsen til EU, ikke var korrekt opgjort. Efter toldlovens § 30 b forlænges den nævnte treårsperiode til en periode på ti år, hvis toldskylden er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning. Toldlovens § 30 b udgør i praksis også en forældelsesfrist for det afledte krav på toldbeløb i det nævnte tilfælde.

Hvad angår godtgørelse og fritagelse for told, fastsætter EU-toldkodeksen en række tilfælde, hvor en godtgørelses- eller fritagelsesberettiget virksomhed eller person kan kræve told godtgjort (tilbagebetaling) eller fritaget (bortfald af pligten til at betale told), jf. EU-toldkodeksens artikel 116-121.

Det gælder f.eks. i tilfælde af for meget opkrævet told, defekte eller ikkebestillingssvarende varer, fejl begået af de kompetente myndigheder eller ret og rimelighed. Ansøgninger om godtgørelse og fritagelse skal indgives senest tre år efter datoen for meddelelse af toldskylden. I tilfælde af defekte varer eller ikkebestillingssvarende varer er fristen dog senest et år efter datoen for meddelelse af toldskylden. De nævnte frister forlænges og suspenderes i nærmere opregnede tilfælde i EU-toldkodeksen.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at toldloven indeholder en særlig regel om forældelse af merværdiafgift og punktafgifter. Efter toldlovens § 31 forældes krav om tilbagebetaling og efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning

er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift eller punktafgifter, efter samme bestemmelser, som er fastsat i EU-toldkodeksen om forældelse af krav på toldbeløb.

Den gældende EU-toldkodeks indeholder imidlertid ikke nærmere regler om forældelse af selve kravet på toldbeløb. Krav på toldbeløb forældes således efter nationale toldregler, jf. toldlovens § 30 b, og forældelseslovens regler, hvorfor § 31 er uden materielt indhold.

Krav på toldbeløb, som ikke er opstået på grund af en strafbar handling og derved falder uden for anvendelsesområdet for § 30 b, forældes i fraværet af særlige bestemmelser herom efter forældelseslovens regler, som supplerer og udfylder reglerne i EU-toldkodeksen og toldloven i de tilfælde, hvor toldreglerne ikke udtømmende gør op med forældelses-spørgsmålene, uanset om der er tale om tilbagebetaling eller efterbetaling, jf. forældelseslovens § 1.

En godtgørelses- eller fritagelsesberettiget virksomhed eller person henholdsvis toldmyndighedernes adgang til at gøre et krav gældende uden for anvendelsesområdet for § 30 b vil forudsætte, at de almindelige forældelsesfrister i forældelsesloven er overholdt, jf. lovens kapitel 3 og 4. Det vil desuden være en forudsætning, at EU-toldkodeksens frister for henholdsvis meddelelse af toldskyld og ansøgning om godtgørelse eller fritagelse er overholdt.

Krav på toldbeløb uden for anvendelsesområdet for § 30 b vil dermed være omfattet af forældelseslovens regler. Kravene vil således som udgangspunkt være undergivet en forældelsesfrist på tre år regnet fra forfaldstidspunktet med mulighed for afbrydelse kombineret med en absolut frist på ti år, som ligeledes regnes fra forfaldstidspunktet, jf. forældelseslovens §§ 2-3 og kapitel 4.

2.2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det præciseres i § 30 b, at forældelsesfristen er ti år for såvel meddelelse af toldskyld til debitor som det afledte krav på toldbeløb, idet den nuværende formulering af bestemmelsen er upræcis og kan give anledning til tvivlsspørgsmål.

Formålet med den foreslåede ændring er at skabe en klar retstilstand, og symmetrien mellem henholdsvis fristen for meddelelse af toldskyld og fristen for det afledte toldkrav vil blive opretholdt for det særlige tilfælde, som er omfattet af § 30 b. Bestemmelsen foreslås desuden at blive bragt i overensstemmelse med ordlyden af EU-toldkodeksens artikel 103, som bestemmelsen tilsigter at gennemføre i national ret. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny bestemmelse i toldloven som § 30 c. Efter den foreslåede § 30 c vil der tidligst indtræde forældelse af krav på toldbeløb et år efter, at Skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen om toldskyld, uanset om kravet gøres gældende af Skatteforvaltningen eller debitor.

Med den foreslåede ændring vil der blive skabt symmetri med skatteforvaltningslovens forældelsesregler for krav afledt af en skatteansættelse, fastsættelse af afgiftstilsva-

eller godtgørelse, som udløser en tillægsfrist på et år regnet fra myndighedens meddelelse af afgørelsen, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2.

Det foreslås endelig, at referencen til EU-toldkodeksens regler om forældelse af krav på toldbeløb i § 31, som regulerer tilbagebetaling og efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift eller punktafgifter, ændres til en generel reference til bestemmelser om forældelse, som gælder for krav på toldbeløb.

Med den foreslåede ændring vil der blive etableret den symmetri ved varers fortoldning mellem henholdsvis krav på toldbeløb, krav på punktafgifter og krav på merværdiafgift i relation til forældelses-spørgsmålet, som § 31 oprindeligt havde til formål at indføre.

Formålet med disse forslag er at opnå klare og præcise regler om forældelse af toldskyld, herunder hvornår Skatteforvaltningen kan meddele toldskyld overfor debitor, og en godtgørelses- eller fritagelsesberettiget virksomhed eller person kan kræve godtgørelse eller fritagelse for told. Det foreslåede vil desuden i højere grad være på linje med de tilsvarende regler i skatteforvaltningsloven, hvilket bidrager til forenkling på skatteområdet.

2.2.2. Gebyr for godkendelsesbeviser

2.2.2.1. Gældende ret

Efter toldlovens § 69 betales et gebyr for udstedelse af godkendelsesbeviser til brug som dokumentation for, at et køretøj eller en container opfylder de fastsatte krav i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) af 14. november 1975. Der betales efter § 69 et gebyr på henholdsvis 500 kr. for vejkøretøjer og 300 kr. for containere.

I medfør af artikel 52 i EU-toldkodeksen er det ikke tilladt for toldmyndighederne at pålægge virksomheder og personer gebyrer for gennemførelse af toldkontrol eller anden anvendelse af toldlovgivningen inden for toldstedernes officielle åbningstid. Uden for toldstedernes åbningstid må der dog gerne opkræves et gebyr, hvilket fremgår af toldlovens § 68.

Udtrykket 'toldlovgivningen' omfatter blandt andet internationale aftaler, der indeholder toldbestemmelser, for så vidt som de gælder i Unionen, jf. EU-toldkodeksens artikel 5, stk. 1, nr. 2. TIR-konventionen er en international aftale, som indeholder toldbestemmelser om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, som finder anvendelse i EU.

TIR-konventionen er derved omfattet af forbuddet i artikel 52 i EU-toldkodeksen, hvilket indebærer, at der ikke må pålægges afgifter for toldkontrol eller anden anvendelse af toldlovgivningen inden for toldstedernes officielle åbningstid.

Idet udstedelse af godkendelsesbeviser sker inden for toldstedernes åbningstid, må der derfor i medfør af artikel 52 i EU-toldkodeksen ikke ske opkrævning af gebyrer, når der

udstedes godkendelsesbeviser i henhold til TIR-konventionen.

Skatteforvaltningen har med andre ord opkrævet gebyrer for udstedelse af godkendelsesbeviser i strid med EU-toldkodeksen siden den 30. oktober 2013, hvor forbuddet i artikel 52 trådte i kraft.

2.2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve toldlovens § 69, som specifikt omhandler opkrævning af gebyr for godkendelsesbeviser.

Med det foreslåede vil det blive sikret, at der ikke opkræves gebyrer for udstedelse af godkendelsesbeviser for vejretøjer (500 kr.) og containere (300 kr.) i strid med artikel 52 i EU-toldkodeksen, idet gebyrerne herfor afskaffes.

EU-toldkodeksen er en forordning, som gælder umiddelbart i Danmark, og EU-retten har forrang for national lovgivning. Som følge heraf er Skatteforvaltningen ophørt med at opkræve gebyrer for udstedelse af godkendelsesbeviser.

Skatteforvaltningen vil udsøge de virksomheder, som har betalt gebyr for udstedelse af godkendelsesbeviser, og tilbagebetale beløbet direkte til de berørte virksomheder. Tilbagebetaling vil ske under iagttagelse af forældelseslovens bestemmelser.

2.2.3. Ændring af myndighedsbetegnelse

2.2.3.1. Gældende ret

Den 1. juli 2018 blev Skatteforvaltningen etableret som en juridisk myndighed, der varetager de samme myndighedsopgaver, som det tidligere SKAT varetog. Toldloven er ikke blevet tilrettet som konsekvens heraf, og derfor indeholder loven fortsat benævnelsen ”SKAT” visse steder i loven.

Sikkerhedsstillelsesordningen på toldområdet betegnes f.eks. fortsat ”SKATs sikkerhedsstillelsesordning” visse steder i loven. Ordningen betegnes i toldloven i øvrigt både SKATs sikkerhedsstillelsesordning og told- og skatteforvaltningens sikkerhedsstillelsesordning, selvom der er tale om én og samme garantiordning, der forvalter sikkerhedsstilling for henholdsvis eksisterende og potentiel toldskyld.

2.2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre benævnelsen ”SKAT” i § 29, stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 4, 1. pkt., og § 38, 1. pkt., til ”told- og skatteforvaltningen”. Herefter vil loven være tilrettet i forhold til den aktuelle myndighedsstruktur på Skatteforvaltningens område.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Lovforslagets initiativ om angivelse, indberetning, registrering og videregivelse til SØIK af oplysninger om likvide midler, jf. de foreslåede §§ 10 c - 10 e, indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplys-

ninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger, og heri indgår proportionalitetsprincippet, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Et af de grundlæggende krav til behandling af personoplysninger er, at indsamlede oplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og til legitime formål, og at personoplysninger ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a - f, er opfyldt.

Behandling af personoplysninger efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Databeskyttelsesloven fastsætter i tilknytning hertil, at for den offentlige forvaltning må der ikke behandles oplysninger om straffbare forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver, og at disse oplysninger ikke må videregives, jf. § 8, stk. 1 og 2. Videregivelse vil kunne ske i visse tilfælde, herunder hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 2 og

3. Det er vurderingen, at behandlingen og videregivelsen af personoplysninger vil kunne ske inden for rammerne af forordningen, herunder artikel 6, stk. 1, litra e, og databeskyttelsesloven, herunder databeskyttelseslovens § 8, stk. 1 og 2.

Skatteforvaltningen garanterer sikkerheden af de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med de foreslåede §§ 10 c og 10 d, ligesom oplysningerne er omfattet af tavshedspligt. De personoplysninger, der indsamles via angivelser, indberetninger og registreringer under anvendelse af de foreslåede §§ 10 c og 10 d, må kun tilgås af Skatteforvaltningens behørigt godkendte personale og skal sikres forsvarligt mod uautoriseret adgang eller videregivelse.

Skatteforvaltningen fungerer som dataansvarlige for de personoplysninger, de indsamler via angivelser, indberetninger og registreringer under anvendelse af de foreslåede §§ 10 c og 10 d. Behandling af de pågældende data må kun finde sted med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle handlinger, herunder ikke mindst for at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Skatteforvaltningens adgang til at opbevare de indsamlede oplysninger vil blive fastlagt i bekendtgørelsesform, jf. den foreslåede § 10 e. Når der i medfør af den foreslåede § 10 e desuden fastsættes de nærmere regler for videregivelse af indsamlede oplysninger til SØIK, vil der blive taget stilling til metoder for videregivelse, omfang af videregivelse samt den tidsmæssige ramme for opbevaring af de videregivne oplysninger. Udgangspunktet vil også her være de opbevaringsfrister m.v., der er indeholdt i artikel 13 i den moderniserede pengeforordning (fem år plus – under givne betingelser – yderligere tre år). Det bemærkes, at videregivelse af oplysninger til SØIK i medfør af de foreslåede §§ 10 c, stk. 2, og 10 d, stk. 3, for så vidt angår mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering følger af hvidvasklovens gældende regler. Får Skatteforvaltningen kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningsspligten i hvidvasklovens § 26, stk. 1, skal Skatteforvaltningen underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom, jf. hvidvasklovens § 28.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre udgifter til tilbagebetaling af TIR-gebyret på 0,7 mio. kr. i 2021. Herudover skønnes forslaget at medføre administrative omkostninger på 0,1 mio. kr., der knytter sig til sagsbehandling af tilbagebetalingen.

Med henblik på at afholde udgifter forbundet med tilbagebetaling af TIR-gebyr vil kontoen § 09.51.42. *Tilbagebetaling af TIR-gebyr* blive oprettet på Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2021(TB21) med henvisning til finanslovens § 45. *Bevillingsparagraffen*. Udgifterne til tilbagebetalingen finansieres fra § 9. *Skatteministeriet*.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervslivet modtager tilbagebetalingen af TIR-gebyret på 0,7 mio. kr. i 2021.

Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Det vurderes, at de fem principper for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for lovforslaget.

Det vurderes, at forslaget er i overensstemmelse de syv opstillede principper for digitaliseringsklar lovgivning.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klima- og miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget tilpasser toldloven til EU's moderniserede pengeforordning.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 18. september 2020 til og med den 16. oktober 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Cevea, Coop, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Mode og Textil, Dansk Rertursystem A/S, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Speditører, Den Danske Dommerforening, DGI, DI, FDIH, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Foreningen Danske Revisorer, Friluftsrådet, FSR - danske revisorer, IBIS, It-Branchen, IT-Universitetet, Justitia, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Mellempfolkeligt Samvirke, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SRF Skattefaglig Forening, Team Danmark, Tinglysningsretten, Tobaksproducenterne.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 21. oktober 2020 til og med den 18. november 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Centralorganisationen Søfart, CEPOS, Dansk Told- og Skatteforbund, Datatilsynet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	0,7 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	0,1 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	0,7 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget tilpasses de danske regler om kontrol med uledsagede likvide midler, der føres ind eller ud af EU's toldområde, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (den moderniserede pengeforordning).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret kan Skatteforvaltningen foretage kontrol med likvide midler, der er indeholdt i uledsagede forsendelser, jf. § 10 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at ordene i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., ”, der er indeholdt i uledsagede forsendelser”, udgår.

Herefter vil kontrol af såvel ledsagede som uledsagede likvide midler, som føres ind eller ud af det danske toldområde uanset beløbsstørrelse, være omfattet af Skatteforvaltningens beføjelser til at kontrollere efter den foreslåede § 10 a.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til selve anvendelsesområdet for Skatteforvaltningens beføjelse til at kontrollere, jf. de gældende bestemmelser i § 10 a og § 23, stk. 4. Skatteforvaltningen vil derfor fortsat have beføjelser til at kunne kontrollere ledsagede og uledsagede likvide midler, der passerer ind i og ud af det danske toldområde såvel i relation til de indre og ydre grænser, ligesom pligten til at stille likvide midler til rådighed for kontrol for Skatteforvaltningen fortsat vil gælde i alle tilfælde.

Der henvises desuden til den generelle kontrolbeføjelse i toldlovens § 23, stk. 1, som vil være uændret. I denne bestemmelse fastslås, at personer, som rejser mellem tredjelande og det danske toldområde, ved indrejse i og udrejse fra det danske toldområde uopfordret skal standse op for kontrol og i øvrigt skal standse op for kontrol, når Skatteforvaltningen forlanger det.

Der henvises endvidere til toldlovens § 23, stk. 5 og 6, der vil blive stk. 4 og 5, og som vil blive konsekvensændret som følge af forslaget om, at § 23, stk. 4, ophæves. Disse bestemmelser indeholder supplerende beføjelser med henblik på at kontrollere likvide midler.

Det bemærkes, at der med den foreslåede ændring af toldloven fremadrettet ikke vil gælde en forpligtelse til at anmelde uledsagede likvide midler i alle tilfælde, idet den moderniserede pengeforordning alene indfører en indberetningspligt for uledsagede likvide midler, der føres ind i eller ud af EU, som kun gælder i visse tilfælde. En tilsvarende indberetningsforpligtelse foreslås indsat i toldlovens § 10 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, så reglerne er ensartede ved de ydre og indre grænser i relation til uledsagede likvide midler.

For så vidt angår måden og stederne, hvor kontrollen kan foretages i relation til likvide midler, der føres ind eller ud af EU, bemærkes, at kontrolbeføjelserne i toldloven i et vist

omfang desuden suppleres af de overordnede krav til Skatteforvaltningens kontrol i den moderniserede pengeforordning om de kompetente myndigheders beføjelser, jf. artikel 3 og 5.

De nærmere krav i den moderniserede pengeforordning om at bærere skal stille likvide midler til rådighed for Skatteforvaltningen med henblik på kontrol, jf. artikel 3, og at Skatteforvaltningen i relation til ledsagede likvide midler er forpligtede til at foretage kontrol af fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel samt i relation til uledsagede likvide midler foretage kontrol af alle forsendelser, beholdere og transportmidler, som kan indeholde uledsagede likvide midler, jf. artikel 5, finder direkte anvendelse i dansk ret og vil således i alle tilfælde skulle iagttages for så vidt angår likvide midler, der føres ind eller ud af EU (ydre grænser).

Det samme gælder for så vidt angår den moderniserede pengeforordnings krav om, at kontrol af likvide midler, der passerer de ydre grænser, primært vil skulle bygge på risikoanalyse med henblik på at afdække og vurdere risici samt udvikle de nødvendige modforanstaltninger, jf. artikel 5, stk. 4.

De nævnte krav til toldmyndighedernes kontrol i artikel 5 stemmer i øvrigt overens med den kontroltilgang, der i dag generelt anvendes i Skatteforvaltningen. Toldkontrollen er således tilrettelagt ud fra en risikobaseret tilgang, jf. toldlovens §§ 10, 11, 23 og 24. Der henvises desuden til EU-toldkodeksens artikel 46, stk. 2, som generelt fastslår, at "Anden toldkontrol end stikprøvekontrol baseres hovedsagelig på risikoanalyse ved hjælp af edb med henblik på at identificere og evaluere risiciene og udvikle de nødvendige modforanstaltninger på grundlag af kriterier, der er udviklet på nationalt plan, på EU-plan og eventuelt på internationalt plan". Der vil derfor i det væsentlige gælde sammenfaldende krav for så vidt angår Skatteforvaltningens kontrol af likvide midler, der passerer over henholdsvis de ydre og indre EU-grænser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 2

Efter toldlovens § 10 a, stk. 2, skal juridiske eller fysiske personer, der forsender eller modtager likvide midler (uledsagede likvide midler), der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, anmelde forsendelsen til Skatteforvaltningen senest i forbindelse med forsendelsens ankomst til eller afgang fra det danske toldområde.

Efter toldlovens § 10 a, stk. 3, kan skatteministeren fastsætte bestemmelser om elektronisk anmeldelse af likvide midler.

Det foreslås at ophæve § 10 a, stk. 2 og 3.

Herefter vil juridiske og fysiske personer ikke længere skulle anmelde forsendelser af uledsagede likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover. Når denne pligt ophæves, vil det heller ikke være nødvendigt, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser

om elektronisk anmeldelse af likvide midler, jf. stk. 3, når sådanne anmeldelser efter det foreslåede ikke vil skulle anmeldes, jf. stk. 2.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at der ikke er regler i toldloven, som overlapper med reglerne i den moderniserede pengeforordning om kontrol af likvide midler, der føres ind eller ud af EU (ydre grænser), og at der ikke er forskelligartede regler i de nævnte regelsæt.

Med ikrafttrædelsen af den moderniserede pengeforordning vil EU-reglerne fremadrettet fastlægge reglerne for kontrol af likvide midler på de ydre grænser for såvel ledsagede som uledsagede likvide midler. Af forordningen følger blandt andet, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken de likvide midler føres ind i eller ud af EU, kan kræve, at afsenderen eller modtageren af uledsagede likvide midler eller en repræsentant herfor, alt efter hvad der er tilfældet, foretager en indberetningsangivelse inden for en frist på 30 dage, jf. artikel 4.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 3

Toldloven indeholder regler om kontrol og toldbehandling, jf. kapitel 4. I dette kapitel fastsættes blandt andet reglerne for tilsyn og kontrol med personer, herunder kontrolbeføjelser for Skatteforvaltningen og pligt til henholdsvis at angive og anmelde likvide midler, jf. §§ 10 a, 23 og 24. Toldlovens kapitel 7 om bestemmelser om straf m.v. indeholder desuden en regel om tilbageholdelse af likvide midler, jf. § 83, stk. 2.

De nævnte regler fastsætter de nationale regler for Skatteforvaltningens tilsyn og kontrol samt rejsendes pligt til at angive visse ejendele, herunder hvis personer forsender, modtager eller medfører likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover.

De gældende regler i toldloven om kontrol med likvide midler skelner ikke i alle tilfælde mellem, om der er tale om kontrol af likvide midler, der føres ind eller ud af EU (ydre grænser), eller kontrol af likvide midler, der føres ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til de øvrige dele af EU's toldområde (indre grænser), idet uledsagede likvide midler ikke hidtil har været omfattet af EU-reglerne. Desuden indeholder de gældende regler i toldloven ikke definitioner på de mest centrale begreber, der anvendes i relation til kontrol af likvide midler i EU-reglerne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.1.

Det foreslås at indsætte fire nye bestemmelser efter § 10 a i toldlovens kapitel 4 om kontrol og toldbehandling i underafsnittet om opkrævning. De nye bestemmelser foreslås indsat som § 10 b - e. En ny § 10 b, som omhandler definitioner, en ny § 10 c, der omhandler reglerne for ledsagede likvide midler, der passerer de indre grænser, en ny § 10 d, der omhandler reglerne for uledsagede likvide midler, der passerer de indre grænser, og endelig en ny § 10 e, der indeholder en bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte

nærmere regler for opbevaring af de i medfør af §§ 10 c og 10 d indsamlede oplysninger og om videregivelse af oplysninger vedrørende likvide midlers bevægelser til SØIK ud over de forpligtelser, der allerede findes qua hvidvaskreglerne.

Formålet med de foreslåede nye bestemmelser er at sikre, at der ikke er overlap mellem reglerne i den moderniserede pengeforordning og den danske toldlov, idet toldlovens regler om henholdsvis angivelse og anmeldelse af likvide midler fremover alene omfatter likvide midler, der passerer de indre grænser.

De foreslåede ændringer af toldloven har desuden til hensigt at sikre, at de bestemmelser, der kommer til at gælde for henholdsvis kontrol af likvide midlers passage af de indre grænser og ydre grænser vil være så ensartede som muligt, ikke mindst for at gøre det lettest muligt for de borgere og virksomheder, der skal angive/indberette og for myndighederne, der skal håndtere og administrere reglerne.

Samtidig sikres det, at toldloven fremadrettet indeholder en række centrale definitioner af, hvad der forstås ved likvide midler, bærer samt uledsagede likvide midler. Derved sikres bedst mulig forståelse og mindst mulig usikkerhed om reglerne. De foreslåede definitioner lægger sig tæt op ad de definitioner, der findes i den moderniserede pengeforordning.

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, nr. 1, at definere, hvad der vil skulle forstås ved likvide midler, således at likvide midler defineres som kontanter, ihændehaverpapirer, råvarer anvendt som højlikvidt værdiopbevaringsmiddel og forudbetalte kort, hvilket er svarende til EU's definition.

Ved kontanter i det foreslåede § 10 b, stk. 1, nr. 1, litra a, vil skulle forstås pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler, eller som har været i omløb som betalingsmidler og stadig kan omveksles i finansielle institutter eller centralbanker til pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler.

Ved ihændehaverpapirer i det foreslåede § 10 b, stk. 1, nr. 1, litra b, vil skulle forstås andre instrumenter end kontanter, som giver ihændehaverne ret til at gøre krav på et finansielt beløb mod fremvisning af instrumenterne uden at skulle bevise deres identitet eller ret til beløbet. Dette dækker f.eks. rejsechecks og checks.

Ved råvare anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler i det foreslåede § 10 b, nr. 1, litra c, vil skulle forstås en vare af høj værdi i forhold til sin volumen, som let kan konverteres til kontanter på tilgængelige handelsmarkeder, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne. Bestemmelsen dækker således mønter med et guldindhold på mindst 90 pct. og umøntet ædelmetal, f.eks. barrer eller klumper, med et guldindhold på mindst 99,5 pct.

Ved forudbetalte kort i det foreslåede § 10 b, stk. 1, nr. 1, litra d, vil skulle forstås et anonymt kort, der opbevarer eller giver adgang til pengeværdier eller -midler, som kan anvendes til betalingstransaktioner, til at erhverve varer eller tjenesteydelser eller til at indløse kontanter, hvor et sådant kort ikke er knyttet til en bankkonto. Toldlovens definition

af "forudbetalte kort" foreslås at følge internationale standarder, når der i internationalt eller EU-regi defineres mere præcist, hvilke kort der er omfattet af definitionen.

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, nr. 2, at definere, hvad der vil skulle forstås som bærer. Det foreslås, at begrebet vil skulle omfatte enhver fysisk person, som passerer ind eller ud af det danske toldområde med likvide midler på sig, i sin bagage eller i sit transportmiddel. En bærer medbringer således "ledsagede likvide midler".

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, nr. 3, at definere, hvad der vil skulle forstås som uledsagede likvide midler. Det foreslås, at begrebet vil skulle omfatte likvide midler, der indgår i en forsendelse uden en bærer.

Det foreslås i § 10 b, stk. 2, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte supplerende definitioner for begreberne i stk. 1.

Med det foreslåede sikres det, at de omfattede definitioner om nødvendigt kan tilpasses den internationale udvikling – herunder ikke mindst tage højde for ændringer i de såkaldte FATF-rekommandationer (FATF - Financial Action Task Force, der er en international organisation oprettet i 1989 med det formål at modvirke blandt andet hvidvask, og som Danmark lige som de fleste andre EU-lande er medlem af), teknologisk udvikling samt eventuelle tilpasninger af den moderniserede pengeforordning. Dette relaterer sig især til definitionen af "forudbetalte kort", hvor der i internationalt regi arbejdes på en definition, der også bør afspejles i de danske regler. Med det foreslåede sikres det, at der i relevant omfang kan fastsættes nærmere bestemte definitioner i de danske toldregler, som er sammenfaldende med de definitioner, som indarbejdes i de parallelle EU-regler, eller om nødvendigt supplerer eller fraviger de EU-bestemte definitioner f.eks. som følge af forskelle i det geografiske anvendelsesområde af de respektive regelsæt eller risikovurderinger og -analyser.

Det foreslås, at en ny § 10 c vil skulle indeholde de bestemmelser, der fremadrettet gælder for ledsagede likvide midler, der passerer de indre grænser.

Det foreslås i § 10 c, stk. 1, at bærere, som medbringer likvide midler (ledsagede), der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, uopfordret vil skulle angive de pågældende likvide midler og stille midlerne til rådighed for Skatteforvaltningen med henblik på kontrol, jf. den foreslåede § 10 a.

Pligten til at angive ledsagede likvide midler vil ikke kunne anses for opfyldt, hvis de afgivne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.

Det foreslås i § 10 c, stk. 2, at hvis Skatteforvaltningen opdager en bærer med likvide midler (ledsagede) under den værdi, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1, og der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, forstået som en handling, der ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, f.eks. overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale, vil Skatteforvaltningen skulle

registrere denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der vil blive fastlagt efter den foreslåede § 10 c, stk. 5.

Med det foreslåede vil der fremover være en bestemmelse i toldloven om, at der, hvis der er indikationer på, at de likvide midler stammer fra kriminel aktivitet, vil skulle ske en registrering af denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der fastlægges efter det foreslåede stk. 5, herunder bl.a. oplysninger om de likvide midler og de personer, der bærer dem, er modtager af dem eller afsender af dem m.v. Det foreslås, at dette vil skulle gælde, uanset om værdien af de likvide midler ikke overstiger værdien af 10.000 euro.

Det foreslåede vil være på linje med, hvad der fremover vil gælde efter EU-reglerne. I den forbindelse bemærkes, at Europa-Kommissionen i deres forberedelse af den moderniserede pengeforordning har fundet, at der kan være situationer, hvor også likvide midler under den nævnte tærskel på 10.000 euro bør kontrolleres m.v., og derfor er der indsat bestemmelser om kontrol og registrering heraf i de nye EU-regler. Der henvises til artikel 6 i den moderniserede pengeforordning.

Det foreslås i § 10 c, stk. 3, at de oplysninger, der skal angives i medfør af det foreslåede stk. 1, vil skulle indgives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af en angivelsesblanket.

Formålet med forslaget er at sikre, at de oplysninger, der skal afgives i en standardiseret form, hvilket kan ske enten ved at aflevere en udfyldt blanket til Skatteforvaltningen eller via en elektronisk løsning, hvis der på et tidspunkt etableres en sådan. Det foreslåede vil være på linje med, hvad der fremadrettet gælder efter EU-reglerne.

Det foreslås i § 10 c, stk. 4, at hvis forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter det foreslåede stk. 1 ikke er opfyldt, vil Skatteforvaltningen på eget initiativ skulle udarbejde en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de påkrævede oplysninger.

Det vil være Skatteforvaltningen, som på eget initiativ vil skulle registrere oplysningerne. Med det foreslåede sikres det, at oplysninger om de likvide midler, herunder at der ikke er foretaget en korrekt angivelse, registreres og trods den manglende angivelse fra bæreren alligevel vil kunne indgå i analyser m.v. Det foreslåede vil være på linje med, hvad der gælder efter EU-reglerne.

Det foreslås i § 10 c, stk. 5, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte bestemmelser for udformning og indhold af den i stk. 3 nævnte blanket.

Med den nye bestemmelse tydeliggøres, at bestemmelsen gælder såvel form som indhold af angivelsen. Med det foreslåede sikres det, at de oplysninger, der vil skulle angives af bærere af likvide midler, vil skulle fremgå direkte af toldbehandlingsbekendtgørelsen. Ved at bemyndige skatteministeren til at fastlægge de præcise oplysninger og formatet for blanketten, sikres det, at form og indhold vil kunne tilpasses de parallelle krav i den moderniserede pengeforordning, hvor der fortsat arbejdes på fastlæggelsen af den konkrete

form og det konkrete indhold i afledte EU-retsakter. Det er forventningen, at der vil være tale om oplysninger om blandt andet angiverens fulde navn, kontaktoplysninger, nationalitet, oplysninger om ejeren, afsenderen og modtageren af de likvide midler, herunder f.eks. fulde navn, kontaktoplysninger m.v., oplysninger om blandt andet de likvide midlers art og værdi, deres oprindelse og påtænkte anvendelse. Med bemyndigelsen lægges desuden op til, at skatteministeren, vil kunne fastlægge de nærmere regler for anvendelsen af den elektroniske løsning, hvis Skatteforvaltningen på sigt etablerer en sådan løsning, som kan håndtere angivelser.

Dermed samles bestemmelserne om ledsagede likvide midler, ligesom bestemmelsen vil være mere ensartet med den pligt, der vil komme til at gælde efter den moderniserede pengeforordning. Derved vil en bærer så vidt muligt blive mødt med de samme forpligtelser og krav, uanset om bæreren er omfattet af reglerne om kontrol med likvide midler i den moderniserede pengeforordning (ydre EU-grænser) eller toldloven (indre EU-grænser).

Den foreslåede § 10 d indeholder bestemmelser om uledsagede likvide midler, der passerer de indre grænser.

Det foreslås i § 10 d, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan kræve, at afsenderen eller modtageren eller en repræsentant herfor indenfor en frist på 30 dage skal foretage en indberetningsangivelse til Skatteforvaltningen vedrørende uledsagede likvide midler svarende til en værdi af 10.000 euro eller derover, der passerer ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde. Fristen på 30 dage vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen giver meddelelse om, at afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor skal foretage en indberetningsangivelse til Skatteforvaltningen.

Bestemmelsen baserer sig på, at indberetningspligten opstår, når Skatteforvaltningen har en vis grad af mistanke om uregelmæssigheder eller ulovligheder i relation til den konkrete uledsagede forsendelse af likvide midler. Der vil desuden være mulighed for at foretage stikprøvekontroller med henblik på at forbedre kvaliteten af risikoanalyserne.

Pligten til at indberette de uledsagede likvide midler vil ikke skulle anses for opfyldt, hvis angivelsen ikke er foretaget inden for tidsfristen, eller hvis de uledsagede likvide midler ikke inden for tidsfristen stilles til rådighed med henblik på kontrol.

Den foreslåede bestemmelse i § 10 d svarer til den kommende bestemmelse vedrørende pligten til at indberette uledsagede likvide midler samt pligten til at stille midlerne til rådighed for Skatteforvaltningen med henblik på kontrol, som findes i den moderniserede pengeforordning. Derved vil forsendelser af uledsagede likvide midler så vidt muligt blive mødt med de samme forpligtelser og krav, uanset om de er omfattet af reglerne om kontrol med uledsagede likvide midler i den moderniserede pengeforordning (ydre grænser) eller toldloven (indre grænser).

Det foreslås i § 10 d, stk. 2, at Skatteforvaltningen skal kunne tilbageholde de uledsagede likvide midler, indtil afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor foretager

en indberetningsangivelse, jf. det foreslåede stk. 1. Herved vil det være muligt for Skatteforvaltningen at tilbageholde de uledsagede likvide midler, indtil der modtages en indberetningsangivelse, hvilket er på linje med, hvad der vil komme til at gælde for samme type af forsendelser ved passage af de ydre grænser i medfør af den moderniserede pengeforordning. Derved sikres, at de likvide midler ikke bortkommer, mens der ventes på, at der foretages en indberetningsangivelse.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningen i øvrigt vil have mulighed for at tilbageholde de likvide midler efter § 83, stk. 2, i op til 72 timer efter, at Skatteforvaltningen enten har modtaget en indberetningsangivelse, eller fristen for at indberette er udløbet, hvis der er frygt for, at de omhandlede likvide midler stammer fra eller vil blive anvendt til en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale. Det samme gælder, hvis Skatteforvaltningen, jf. §§ 10 c, stk. 2, og 10 d, stk. 3, vælger at registrere beløb under grænsen for indberetning.

Det foreslås i § 10 d, stk. 3, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at uledsagede likvide midler under den værdi, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1, passerer ind og ud af det danske toldområde fra og til øvrige dele af EU's toldområde (indre grænser), og at der er indikationer på, at de uledsagede likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, forstået som en handling, der ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, f.eks. overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale, vil Skatteforvaltningen skulle registrere denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der fastlægges efter det foreslåede stk. 6.

Med det foreslåede vil der fremover være en bestemmelse i toldloven om, at der, hvis der er formodning om, at de uledsagede likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, vil skulle ske en registrering af visse oplysninger om de likvide midler, de personer, der er modtager eller afsender af dem m.v., herunder f.eks. fuldt navn, kontaktoplysninger, arten og værdien af de likvide midler og lign. Det foreslås, at dette vil skulle gælde, uanset om værdien af de uledsagede likvide midler ikke overstiger en værdi, der svarer til værdien af 10.000 euro.

Det foreslåede vil være på linje med, hvad der fremadrettet vil gælde efter EU-reglerne. I den forbindelse bemærkes, at Europa-Kommissionen i deres forberedelse af den moderniserede pengeforordning har fundet, at der kan være situationer, hvor også likvide midler under den nævnte tærskel på 10.000 euro bør kontrolleres m.v., og derfor er der indsat bestemmelser om kontrol og registrering heraf i de nye EU-regler. Der henvises til artikel 6 i den moderniserede pengeforordning.

Det foreslås i § 10 d, stk. 4, at de oplysninger, der skal indberettes i medfør af det foreslåede i stk. 1, vil skulle indgives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af en angivelsesblanket.

Med det foreslåede sikres, at de oplysninger, der skal indberettes, enten kan afgives ved at aflevere en udfyldt blanket

til Skatteforvaltningen eller via en elektronisk løsning, hvis der på et tidspunkt etableres en sådan. Det foreslåede vil være på linje med, hvad der gælder efter EU-reglerne.

Det foreslås i § 10 d, stk. 5, at hvis forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter det foreslåede i stk. 1 ikke er opfyldt, vil Skatteforvaltningen på eget initiativ skulle udarbejde en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de påkrævede oplysninger.

Med det foreslåede sikres det, at oplysninger om de uledsagede likvide midler vil blive registreret og kunne indgå i kontrolarbejdet vedrørende udarbejdelse af risikovurderinger og -analyser. Det vil være Skatteforvaltningen, som på eget initiativ vil skulle registrere oplysningerne.

Det foreslåede vil være på linje med, hvad der gælder efter EU-reglerne, hvor kontroller ligeledes forudsættes at basere sig i det væsentligste på risikovurderinger og -analyser.

Det foreslås i § 10 d, stk. 6, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte bestemmelser for udformning og indhold af den i stk. 4 nævnte blanket.

Med den nye bestemmelse tydeliggøres, at bestemmelsen gælder såvel form som indhold af indberetningsblanketten. Med det foreslåede sikres det, at de oplysninger, der vil skulle indberettes i relation til uledsagede likvide midler af modtagere, afsendere eller repræsentanter herfor, vil skulle fremgå direkte af toldbehandlingsbekendtgørelsen. Ved at bemyndige skatteministeren til at fastlægge de præcise oplysninger og formatet for blanketten, sikres det, at form og indhold vil kunne tilpasses de parallelle krav i den moderniserede pengeforordning, hvor der fortsat arbejdes på fastlæggelsen af den konkrete form og det konkrete indhold i afledte EU-retsakter. Det er forventningen, at der vil være tale om oplysninger om blandt andet indberetterens fulde navn, kontaktoplysninger, nationalitet, oplysninger om ejeren, afsenderen og modtageren af de likvide midler, herunder f.eks. fulde navn, kontaktoplysninger m.v., oplysninger om blandt andet de likvide midlers art og værdi, deres oprindelse og påtænkte anvendelse. Med bemyndigelsen lægges desuden op til, at skatteministeren vil kunne fastlægge de nærmere regler for anvendelsen af den elektroniske løsning, hvis Skatteforvaltningen på sigt etablerer en sådan løsning, som kan håndtere indberetninger.

Dermed samles bestemmelserne om uledsagede likvide midler, ligesom bestemmelsen vil være mere ensartet med den pligt, der vil komme til at gælde efter den moderniserede pengeforordning. Derved vil uledsagede likvide midler så vidt muligt blive mødt med de samme forpligtelser og krav, uanset om situationen er omfattet af reglerne om kontrol med likvide midler i den moderniserede pengeforordning (ydre EU-grænser) eller toldloven (indre EU-grænser).

Det foreslås i § 10 e, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte de nærmere bestemmelser for opbevaring af de indsamlede oplysninger samt om videregivelse af disse oplysninger om likvide midlers bevægelser med SØIK.

Med det foreslåede sikres det, at de oplysninger om likvide midlers bevægelser, som Skatteforvaltningen modtager

via angivelser, indberetninger eller selv registrerer vil kunne videregives ligesom de oplysninger, der videregives i medfør af den moderniserede pengeforordning, og at der er hjemmel i toldloven til, at oplysningerne vil kunne videregives til SØIK, herunder Hvidvasksekretariatet. Videregivelsen af oplysninger vil i alle tilfælde skulle foregå inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen, herunder være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde. Ved udarbejdelse af de nærmere bestemmelser vil der i øvrigt blive indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, jf. databeskyttelseslovens § 28.

Det foreslås, at rammerne for videregivelsen af de oplysninger, som Skatteforvaltningen indsamler om likvide midlers bevægelser, fastsættes i en bekendtgørelse. Herved vil der være klarhed over, hvordan de angivne, indberettede og registrerede oplysninger vil kunne anvendes i relation til kampen mod hvidvaskning og terrorfinansiering i overensstemmelse med formålet med at indføre regler om kontrol med likvide midler. Det sikres desuden, at toldlovens regler om kontrol med likvide midler supplerer og understøtter de regler, der i dag allerede gælder i f.eks. hvidvaskningsloven, herunder § 28. Det er væsentligt, at udmøntningen af bemyndigelsen ikke indebærer en begrænsning i forhold til den forpligtelse til videregivelse af oplysninger, som Skatteforvaltningen har i medfør af underretningsforpligtelsen i henhold til hvidvasklovens bestemmelser, herunder § 28.

Med det foreslåede sikres det desuden, at oplysningerne vil kunne indgå i det løbende arbejde med at forbedre grundlaget for de underliggende risikoanalyser, som Skatteforvaltningen vil skulle basere sin risikobaserede kontrol af likvide midler på, uanset om der er tale passage af ydre eller indre grænser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.2.

Til nr. 4

Efter toldlovens § 23, stk. 4, skal personer, der ved indrejse i eller udrejse fra det danske toldområde medtager likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, uopfordret standse op for kontrol og har pligt til over for Skatteforvaltningen at angive samtlige medtagne likvide midler.

Det foreslås at ophæve toldlovens § 23, stk. 4.

Baggrunden herfor er, at bestemmelsen foreslås fremover at skulle være inkluderet i en generel kontrollhjemmel for Skatteforvaltningen til at kontrollere både ledsagede og uledsagede likvide midler ved både de ydre og indre grænser, som foreslås placeret i toldlovens § 10 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Herudover foreslås reglerne for angivelse af ledsagede likvide midler placeret samlet i en ny § 10 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, samt lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 1.1. og 2.1.2.

Til nr. 5

Efter toldlovens § 23, stk. 1, skal personer, som rejser mellem tredjelande og det danske toldområde, som ved indrejsten i og udrejsten fra det danske toldområde uopfordret standse op for kontrol og skal i øvrigt standse op for kontrol, når Skatteforvaltningen forlanger det.

Efter toldlovens § 23, stk. 3, 1. pkt. skal personer, som indrejser i eller udrejser fra det danske toldområde, og som har været om bord på skibe eller luftfartøjer, som befinder sig i tog, eller som færdes på offentlige veje, standse op for kontrol, når Skatteforvaltningen forlanger det. Efter bestemmelsens 2. pkt. gælder tilsvarende for personer, der færdes ved landegrænse, langs kyster, i havne og i lufthavne eller på landingssteder.

Efter toldlovens § 23, stk. 4, skal personer, der ved indrejse i eller udrejse fra det danske toldområde medtager likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, uopfordret standse op for kontrol og har pligt til over for Skatteforvaltningen at angive samtlige medtagne likvide midler. Denne bestemmelse foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 4.

Efter § 23, stk. 5, er fastsat, at de i § 23, stk. 1, 3 og 4, nævnte personer og personer om bord på skibe og i luftfartøjer skal opgive navn og bopæl, når Skatteforvaltningen forlanger det. Er der ved en kontrol i medfør af § 23, stk. 3 eller 4, tegn på ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler, kan Skatteforvaltningen forlange, registrere og behandle oplysninger om personen og de likvide midler. Skatteforvaltningen kan kræve disse oplysninger dokumenteret.

Det foreslås, at § 23, stk. 5, der bliver stk. 4, nyaffattes.

Det foreslås, at bestemmelsen fremover vil fastsætte pligten for de i § 23, stk. 1 og 3 samt § 10 c nævnte personer og personer om bord på skibe og i luftfartøjer til at skulle opgive navn og bopæl, når Skatteforvaltningen forlanger det, og at Skatteforvaltningen kan kræve oplysningerne dokumenteret.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at 2. pkt. i bestemmelsen i den gældende § 23, stk. 5, vil skulle inkluderes i de foreslåede §§ 10 c og 10 d. Med det foreslåede udgår dette punktum således af § 23, stk. 5, der bliver stk. 4.

Samtidig foreslås henvisningen til § 23, stk. 4, at skulle udgå, da denne bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås ophævet. Denne bestemmelse foreslås fremover at skulle indgå i den foreslåede § 10 c.

Det sikres derved, at reglerne om ledsagede og uledsagede likvide midler hovedsageligt reguleres i de nye §§ 10 a – 10 e, som suppleres af visse regler i afsnittet om tilsyn og kontrol med personer i kapitel 4, herunder §§ 23 – 25.

Det bemærkes, at hjemlen til at straffe overtrædelser af artikel 3 og 4 i den moderniserede pengeforordning findes i toldlovens § 79, nr. 4, om overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af ordens- og kontrolforskrifter i de af EU udstedte forordninger på toldlovgivningens område.

Til nr. 6

Efter toldlovens § 23, stk. 6, skal de i stk. 1, 3 og 4 nævnte personer påvise alle rum og gemmer i bagage m.v. og deres eventuelle befordringsmidler samt, i det omfang Skatteforvaltningen ønsker det, udpakke bagage m.v.

Det foreslås at ændre ”stk. 1, 3 og 4” til ”stk. 1 og 3 samt § 10 c, stk. 1,” i § 23, stk. 6, der bliver stk. 5.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningens gældende kontrolbeføjelse i medfør af § 23, stk. 6, blive opretholdt, idet henvisningen i bestemmelsen ændres til at omfatte den foreslåede § 10 c.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at toldlovens § 23, stk. 4, ophæves.

Til nr. 7

Efter toldlovens § 25, stk. 1, er Skatteforvaltningen berettiget til at foretage eftersyn på personer, som med henblik på kontrol standses i henhold til bestemmelserne i §§ 23 og 24.

Det foreslås at ændre ”§§ 23 og 24” til ”§§ 10 c, 23 og 24” i § 25, stk. 1.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningens eksisterende kontrolbeføjelse i medfør af § 25, stk. 1, blive opretholdt, idet henvisningen i bestemmelsen ændres til at omfatte den foreslåede § 10 c.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at toldlovens § 23, stk. 4, ophæves, og bestemmelsen i stedet skal findes i den nye § 10 c.

Til nr. 8

Efter toldlovens § 26 kan skatteministeren i det omfang, det er foreskrevet i de af Danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler eller i bestemmelser fastsat af EU, eller når de kontrolmæssige forhold tillader det, fravige § 23, stk. 1, 2 og 6, og § 25.

Det foreslås at ændre ”§ 23, stk. 1, 2 og 6,” til ”23, stk. 1, 2 og 5,” i § 26.

Med det foreslåede vil skatteministerens gældende bemyndigelse til bl.a. at fravige § 23, stk. 1, 2 og 6, blive opretholdt, idet § 23, stk. 6, bliver § 26, stk. 5.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at toldlovens § 23, stk. 4, ophæves.

Til nr. 9

Sikkerhedsstillelsesordningen på toldområdet har ad flere omgange ændret benævnelse som følge af ændringer i myndighedsstrukturen på Skatteministeriets område. I toldloven forekommer derfor såvel benævnelsen ”SKATs sikkerhedsstillelsesordning” som ”told- og skatteforvaltningens sikkerhedsstillelsesordning”, jf. § 29, stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 3, nr. 1, og stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 38, 1. pkt.

Det foreslås at ændre referencen til Skatteforvaltningen i toldlovens § 29, stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 4, 1. pkt., og § 38, 1. pkt., fra ”SKATs” til ”told- og skatteforvaltningens”.

Med det foreslåede vil benævnelserne af sikkerhedsstillelsesordningen i toldloven blive tilrettet til den nuværende

myndighedsstruktur, som blev indført den 1. juli 2018 med etableringen af Skatteforvaltningen.

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af ændringer i myndighedsstrukturen. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 10

Forældelsesfristen er ti år for toldskyld, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, jf. toldlovens § 30 b.

Fristen er fastsat til ti år i toldloven, da denne frist svarer til den absolutte forældelsesfrist gældende for skatte- og afgiftskrav ifølge skatteforvaltningsloven. Reglen udgør i praksis såvel en absolut forældelsesfrist for henholdsvis meddelelse af toldskyld og det afledte krav på toldbeløb for de tilfælde, som er inden for anvendelsesområdet af toldlovens § 30 b.

Skatteforvaltningen kan således ikke meddele toldskyld til en debitor efter udløbet af en periode på ti år regnet fra datoen for toldskyldens opståen, for toldskyld, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning. Tilsvarende kan Skatteforvaltningen ikke opkræve det afledte krav på toldbeløb hos debitor efter udløbet af den nævnte periode på ti år.

Ved en handling forstås også en undladelse, f.eks. en undladelse af at angive varer, der har medført toldskyldens opståen. Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at der rejses eller gennemføres en straffesag, og det er toldmyndighederne, der har kompetencen til at vurdere, om en handling eller en undladelse kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det foreslås at ændre ”toldskyld” til ”meddelelse af toldskyld og det afledte krav på toldbeløb” i § 30 b.

Herved præciseres, at forældelsesfristen på ti år angår meddelelse (underretning) af toldskyld til debitor, og at forældelsesfristen på ti år i bestemmelsen ligeledes omfatter det afledte krav på toldbeløb.

Det foreslåede vil skabe en klar og præcis retstilstand, idet den nuværende formulering af bestemmelsen er upræcis og kan give anledning til tvivl. Det foreslåede vil desuden bidrage til, at symmetrien mellem henholdsvis fristen for meddelelse af toldskyld og det afledte toldkrav vil blive opretholdt.

Det foreslåede vil desuden bringe bestemmelsen tættere på ordlyden af EU-toldkodeksens artikel 103 om meddelelse af toldskyld, som § 30 b ifølge de specielle lovbemærkninger tilsigter at være i tråd med, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 99 som fremsat, side 13.

Det foreslåede svarer i princippet til de gældende regler, men indholdet af bestemmelsen tydeliggøres med de foreslåede ændringer i formuleringen af § 30 b. Der er således ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen med ændringerne.

Med det foreslåede vil toldloven således fortsat regulere de ekstraordinære forældelsesfrister for henholdsvis toldmyndighedernes meddelelse af toldskyld og det afledte krav på toldbeløb for de tilfælde, som er omfattet af § 30 b. Der vil desuden som udgangspunkt være overensstemmelse mellem de to frister, som gælder sideløbende, som det kendes fra skatteforvaltningslovens regler om ekstraordinær genoptagelse og den absolutte forældelsesfrist på ti år.

Reglerne vil fremadrettet fortsat være, at der gælder en ekstraordinær frist på ti år for såvel meddelelse af toldskyld som det afledte krav på et toldbeløb, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning. Der kan således som udgangspunkt ikke meddeles toldskyld eller opkræves toldbeløb hos debitor efter udløbet af en periode på ti år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen, for toldskyld, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det bemærkes, at forældelseslovens regler supplerer og udfylder reglerne i EU-toldkodeksen og toldloven i de tilfælde, hvor toldreglerne ikke udtømmende gør op med forældesspørgsmålene, jf. forældelseslovens § 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Til nr. 11

Efter forældelseslovens § 1 forældes fordringer på penge eller andre ydelser efter reglerne i forældelsesloven, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov. Krav på toldbeløb uden for anvendelsesområdet for toldlovens § 30 b forældes i fraværet af særlige bestemmelser herom således efter reglerne i forældelsesloven, jf. forældelseslovens § 1. Disse krav vil som udgangspunkt være undergivet en forældelsesfrist på tre år regnet fra forfaldstidspunktet, jf. forældelseslovens §§ 2-3.

Der gælder ingen særlige regler om foreløbig afbrydelse af forældelsen eller tillægsfrister på toldområdet, som det f.eks. kendes fra forældelseslovens § 21, stk. 2, og skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2, udover de almindelige regler om afbrydelse i forældelsesloven.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i toldloven som § 30 c.

I bestemmelsens 1. pkt. foreslås det, at hvis meddelelse af toldskyld er afsendt inden forældelsesfristens udløb, skal forældelse af krav afledt af meddelelsen tidligst indtræde 1 år efter, at Skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen.

Bestemmelsen vil være generel i den forstand, at den forlænger enhver forældelsesfrist for krav på toldbeløb og vil således kunne kombineres med krav på toldbeløb, som er omfattet af forældelsesfristerne i forældelsesloven og toldlovens § 30 b.

Det vil være en betingelse, at meddelelsen om toldskyld er afsendt inden for de respektive frister, som gælder i det enkelte tilfælde, jf. EU-toldkodeksens artikel 103, stk.

1 og 2 (almindeligvis 3 år fra toldskyldens opståen, dog udvides fristen til mindst 5 år og højst 10 år ved straffbare handlinger), og artikel 121 samt toldlovens § 30 b, ligesom det vil være en betingelse, at meddelelsen om afgørelsen gives inden udløbet af den respektive forældelsesfrist, som gælder i det enkelte tilfælde, jf. forældelseslovens regler og toldlovens § 30 b. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.1.1.

Det foreslås i bestemmelsens 2. pkt., at det i 1. pkt. foreslåede skal gælde, uanset om kravet gøres gældende af Skatteforvaltningen eller af en godtgørelses- eller fritagelsesberettiget debitor.

Der foreslås således, at der automatisk udløses en tillægsfrist på 1 år, som medfører foreløbig afbrydelse af forældelsen.

Med den foreslåede ændring indføres en etårig tillægsfrist på linje med skatteforvaltningslovens forældelsesregler for krav afledt af en skatteansættelse, fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse, som udløser en tillægsfrist på 1 år regnet fra myndighedens meddelelse af afgørelsen, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2.

Der er tale om en udvidelse af adgangen til at afbryde forældelsen for krav på toldbeløb i forhold til forældelseslovens regler, som rummer en bestemmelse om, at den skattepligtiges anmodning om genoptagelse af en ansættelse medfører foreløbig afbrydelse af forældelsen, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Til nr. 12

Krav om tilbagebetaling og efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift eller punktafgifter, forældes efter samme bestemmelser, som er fastsat i EU-toldkodeksen om forældelse af krav på toldbeløb, jf. toldlovens § 31.

EU-toldkodeksen indeholder imidlertid ikke nærmere regler om forældelse af selve kravet på toldbeløb. Krav på toldbeløb forældes efter nationale toldregler, jf. toldlovens § 30 b, og de almindelige formueretlige forældelsesregler, jf. forældelseslovens § 1, hvorfor toldlovens § 31 er uden materielt indhold.

Som en konsekvens heraf foreslås det i § 31, at henvisningen til EU-toldkodeksens bestemmelser om forældelse af krav på toldbeløb ændres til en generel reference til bestemmelser om forældelse, som gælder for krav på toldbeløb.

Referencen vil være generel i den forstand, at det ikke vil være afgørende, om bestemmelserne fremgår af en bestemt EU-retsakt eller national lovgivning. Det afgørende vil derimod være, at krav om tilbagebetaling og efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift eller punktafgifter, forældes efter samme regler, som gælder for krav på toldbeløb.

Med den foreslåede ændring genoprettes den symmetri ved varers fortoldning mellem henholdsvis krav på toldbeløb, krav på punktafgifter og krav på merværdiafgift i rela-

tion til forældelsesspørgsmålet, som § 31 ifølge de specielle lovbemærkninger oprindeligt havde til formål at indføre, jf. Folketingstidende 1993-94, tillæg A, spalte 1414.

Reglerne vil fremadrettet betyde, at krav på tilbagebetaling og efterbetaling af toldbeløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift eller punktafgifter, forældes efter de samme bestemmelser, som gælder for krav på toldbeløb.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Til nr. 13

Efter toldlovens § 69 betales et gebyr for godkendelsesbeviser til brug som dokumentation for, at et vej køretøj eller en container opfylder de fastsatte krav i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) af 14. november 1975. Der betales efter § 69 et gebyr på henholdsvis 500 kr. for vej køretøjer og 300 kr. for containere.

Det foreslås at ophæve § 69.

Ophævelsen vil bringe toldloven i overensstemmelse med artikel 52 i EU-toldkodeksen, som fastslår, at toldmyndighederne ikke må pålægge afgifter for gennemførelse af toldkontrol eller anden anvendelse af toldlovgivningen inden for deres kompetente toldsteders officielle åbningstid, idet gebyrerne vil blive afskaffet.

Ophævelsen vil medføre, at udstedelse af godkendelsesbeviser fremadrettet ikke vil være gebyrbelagt, og toldloven vil blive bragt i overensstemmelse med artikel 52 i EU-toldkodeksen.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningen har opkrævet gebyrer for udstedelse af godkendelsesbeviser i strid med EU-toldkodeksen siden den 30. oktober 2013, hvor forbuddet i artikel 52 trådte i kraft.

Skatteforvaltningen vil udsøge de virksomheder, som har betalt gebyr for udstedelse af godkendelsesbeviser, og tilbagebetale beløbet direkte til de berørte virksomheder. Tilbagebetaling vil ske under iagttagelse af forældelseslovens bestemmelser.

Til nr. 14

Efter toldlovens § 79, nr. 2, straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et i medfør af en række bestemmelser i toldloven meddelt påbud med bøde, herunder § 19, stk. 4 (er ved en tidligere lovændring blevet til § 19, stk. 3). Toldlovens § 19, stk. 3, indeholder en bemyndigelse til Skatteforvaltningen til at bestemme, hvor i havne og lufthavne landsætning af passagerer til det danske toldområde kan finde sted.

Med lov nr. 962 af 2. december 2003 blev toldlovens § 19, stk. 4, ændret til § 19, stk. 3. Henvisningen til § 19, stk. 4, i toldlovens § 79, nr. 2, foreslås som en konsekvens heraf ændret til § 19, stk. 3.

Der er med dette forslag alene tale om en konsekvensrettelser, som følge af, at § 19, stk. 4, er blevet til § 19, stk. 3, ved en tidligere lovændring.

Til nr. 15

Efter toldlovens § 79, nr. 3, straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder eller forsøger at overtræde en række bestemmelser i toldloven med bøde, herunder § 10 a, stk. 2. Toldlovens § 10 a, stk. 2, indeholder en pligt for fysiske eller juridiske personer, der sender eller modtager likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, til at anmelde forsendelsen til Skatteforvaltningen senest i forbindelse med forsendelsens ankomst til eller afgang fra det danske toldområde.

Ved lovforslagets § 1 nr. 2, foreslås toldlovens § 10 a, stk. 2, ophævet, og ved § 1, nr. 3, foreslås indholdet i stedet fastsat i de foreslåede § 10 c, stk. 1, og § 10 d, stk. 1. Henvisningen i toldlovens § 79 til § 10 a, stk. 2, foreslås som konsekvens heraf ændret til § 10 c, stk. 1, og § 10 d, stk. 1.

I medfør af den foreslåede § 10 c, stk. 1, vil bærere, som medbringer likvide midler (ledsagede), der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, uopfordret skulle angive de pågældende likvide midler og stille midlerne til rådighed for Skatteforvaltningen med henblik på kontrol. Pligten til at angive ledsagede likvide midler vil ikke kunne anses for opfyldt, hvis de afgivne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.

I medfør af den foreslåede § 10 d, stk. 1, kan Skatteforvaltningen kræve, at afsenderen eller modtageren eller en repræsentant herfor inden for en frist på 30 dage skal foretage en indberetningsangivelse til Skatteforvaltningen vedrørende uledsagede likvide midler svarende til en værdi af 10.000 euro eller derover, der passerer ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde. Fristen på 30 dage vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen giver meddelelse om, at afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor skal foretage en indberetningsangivelse til Skatteforvaltningen. Pligten til at indberette de uledsagede likvide midler vil ikke skulle anses for opfyldt, hvis angivelsen ikke er foretaget inden for tidsfristen, eller hvis de uledsagede likvide midler ikke inden for tidsfristen stilles til rådighed med henblik på kontrol.

Det bemærkes, at hjemlen til at straffe overtrædelser af artikel 3 og 4 i den moderniserede penge-forordning, som indeholder forpligtelserne til at angive ledsagede likvide midler (artikel 3) og indberette uledsagede likvide midler (artikel 4) i relation til likvide midler, der føres ind eller ud af EU (ydre grænser), findes i toldlovens § 79, nr. 4, om overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af ordens- og kontrolforskrifter i de af EU udstedte forordninger på toldlovgivningens område.

Til nr. 16

Efter toldlovens § 83, stk. 2, 1. pkt., kan Skatteforvaltningen tilbageholde likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kroner eller derover, og som forefindes i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol efter § 10 a, stk. 1, jf. § 10 a, stk. 2, og § 23, stk. 4. Reglen gælder, uanset om der er

tale om tilbageholdelse af uledsagede eller ledsagede likvide midler.

Det foreslås, at ordene i § 83, stk. 2, 1. pkt., ”der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, og” udgår.

Herefter vil Skatteforvaltningens beføjelser i medfør af bestemmelsens stk. 2 til at tilbageholde likvide midler, som forefindes i forbindelse med kontrol, jf. den generelle hjemmel til kontrol i den foreslåede § 10 a, stk. 1, 2. pkt., isoleret set blive udvidet til at omfatte tilbageholdelse af alle likvide midler uanset beløbsstørrelse. Anvendelsesområdet vil fremadrettet blive indsnævret i medfør af de beløbsgrænser, som vil fremgå af de foreslåede §§ 10 c og 10 d samt af artikel 3, 4 og 6 i den moderniserede pengeforordning, som ligeledes foreslås indsat i henvisningen i § 83, stk. 2, 1. pkt., jf. nedenfor.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 4, foreslås toldlovens § 10 a, stk. 1, ændret, og § 10 a, stk. 2 og 3, og § 23, stk. 4, ophævet. I stedet foreslås indholdet af bestemmelserne indsat i de nye §§ 10 c og 10 d. Henvisningen i toldlovens § 83, stk. 2, 1. pkt., foreslås som konsekvens heraf ændret til § 10 a, § 10 c, stk. 1, og § 10 d, stk. 1.

Det foreslås, at henvisningen i toldlovens § 83, stk. 2, 1. pkt., udvides til at omfatte tilbageholdelse af likvide midler, som forefindes i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol og registrering i medfør af de foreslåede § 10 c, stk. 2, og § 10 d, stk. 3, samt af artikel 3, 4 og 6 i den moderniserede pengeforordning, jf. den foreslåede § 10 a, stk. 1, 2. pkt.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningens beføjelser til at tilbageholde likvide midler, som forefindes i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol efter de nævnte bestemmelser, blive ændret til at omfatte de tilfælde, som er omfattet af de foreslåede nye §§ 10 c og 10 d samt artikel 3, 4 og 6 i den moderniserede pengeforordning. Samtidig vil der i stk. 2 blive taget højde for Skatteforvaltningens nye muligheder for at kontrollere og registrere likvide midler under grænseværdien på 10.000 euro, hvis der er indikationer på, at disse har forbindelse til kriminelle handlinger, jf. de foreslåede § 10 c, stk. 2, og § 10 d, stk. 3, samt artikel 6 i den moderniserede pengeforordning.

Samlet set vil Skatteforvaltningen i medfør af den foreslåede § 83, stk. 2, 1. pkt., fremadrettet fortsat have mulighed for at tilbageholde likvide midler midlertidigt. Dette gælder for det første, hvis Skatteforvaltningens kontrol afslører, at forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler i medfør af de foreslåede § 10 c, stk. 1, og § 10 d, stk. 2, samt artikel 3 og 4 i den moderniserede pengeforordning ikke er opfyldt, og for det andet, hvis der er indikationer på kriminelle handlinger uanset beløbsstørrelsen, jf. de foreslåede § 10 c, stk. 2, og § 10 d, stk. 3, samt artikel 6 i den moderniserede pengeforordning.

Beslutningen om at tilbageholde likvide midler i medfør af stk. 2 vil skulle træffes ved en administrativ afgørelse og ledsages af en begrundelse, herunder beskrivelse af de faktorer, der har resulteret i tilbageholdelsen. Den administrative afgørelse vil i øvrigt skulle leve op til de almindelige

forvaltningsretlige regler, som måtte finde anvendelse i den givne situation.

Hvad angår varigheden af den midlertidige tilbageholdelse vil den skulle begrænses til den tid, som der minimum er brug for, for at fastslå, om der er grundlag for at fastslå for yderligere indgreb såsom efterforskning eller beslaglæggelse af de likvide midler, jf. retsplejelovens kapitel 74. Hvis der ved tilbageholdelsesperiodens udløb ikke er truffet nogen afgørelse om yderligere indgreb, eller hvis den kompetente myndighed beslutter, at der ikke er grundlag for at tilbageholde de likvide midler yderligere, vil midlerne omgående skulle frigives til den person, som de likvide midler blev tilbageholdt fra, bæreren eller ejeren, alt afhængig af situationen.

Tilbageholdelse af likvide midler vil alene kunne ske i op til 72 timer, hvis det må frygtes, at de omhandlede likvide midler stammer fra eller vil blive brugt til en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale, jf. toldlovens § 83, stk. 2, 2. pkt. Det beror på en konkret vurdering, om det må frygtes, at de omhandlede likvide midler stammer fra eller vil blive brugt til en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale. Det er dog forudsat, at denne betingelse som udgangspunkt vil skulle anses for opfyldt, hvis der ikke er sket behørig angivelse/indberetning i medfør af de foreslåede § 10 c, stk. 1, eller § 10 d, stk. 1, samt artikel 3 og 4 i den moderniserede pengeforordning eller registrering i medfør af de foreslåede § 10 d, stk. 2, eller § 10, stk. 3, samt artikel 6 i den moderniserede pengeforordning.

For så vidt angår tilbageholdelse i de tilfælde, som er omfattet af artikel 3, 4 og 6 i den moderniserede pengeforordning (likvide midler, der føres ind eller ud af EU), som indeholder forpligtelserne til at angive ledsagede likvide midler (artikel 3), indberette uledsagede likvide midler (artikel 4) og registrere visse oplysninger om beløb under tærsklerne, der mistænkes for at være forbundet med kriminelle handlinger (artikel 6), vil forordningens artikel 7 ligeledes skulle iagttages.

Det bemærkes i øvrigt, at i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen i medfør af artikel 4, stk. 1, 1. pkt., i den moderniserede pengeforordning eller den foreslåede § 10 d, stk. 1, kræver, at afsenderen eller modtageren af uledsagede likvide midler eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse, vil Skatteforvaltningen have en særskilt ret til at tilbageholde de likvide midler, indtil afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor foretager indberetningsangivelsen, jf. henholdsvis artikel 4, stk. 1, 2. pkt., og den foreslåede § 10 d, stk. 2.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 1-8 og 14-16, træder i kraft den 3. juni 2021, hvor den moderniserede pengeforordning træder i kraft.

Det i stk. 2 foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes,

at det vurderes mest hensigtsmæssigt, at der anvendes et fælles ikrafttrædelsestidspunkt for ændringerne af såvel den moderniserede pengeforordning som toldloven, således at der hverken opstår overlap mellem de to regelsæt eller et tidsmæssigt gab mellem deres anvendelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 1, nr. 13, træder i kraft den 1. april 2021.

Det i *stk. 3* foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt sikrer, at

toldlovens § 69 vil blive ophævet kort tid efter lovforslagets forventede vedtagelse, og at Skatteforvaltningen vil kunne tilbagebetale gebyret for udstedelse af godkendelsesbeviser til de berørte virksomheder uden unødigt ophold.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi den lov, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 10 a. Told- og skatteforvaltningen foretager kontrol af, at der ikke ved indførsel i, udførsel fra eller transit gennem det danske toldområde sker overtrædelse af forbud mod indførsel, udførsel eller transit, der er fastsat af sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, veterinære, plantepatologiske, valutamæssige eller andre grunde. Told- og skatteforvaltningen foretager herunder kontrol med likvide midler, der er indeholdt i uledsagede forsendelser.

Stk. 2. Juridiske eller fysiske personer, der forsender eller modtager likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, skal anmelde forsendelsen til told- og skatteforvaltningen senest i forbindelse med forsendelsens ankomst til eller afgang fra det danske toldområde.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om elektronisk anmeldelse af likvide midler.

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 671 af 8. juni 2017 og § 32 i lov nr. 1706 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 1, 2., pkt. udgår », der er indeholdt i uledsagede forsendelser«.

2. § 10 a, stk. 2 og 3, ophæves.

3. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. I denne lov forstås ved:

1) Likvide midler:

a) Kontanter.

b) Ihændeleverpapirer.

c) Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler.

d) Forudbetalte kort.

2) Bærer: Enhver fysisk person, som passerer ind i eller ud af det danske toldområde med likvide midler på sig, i sin bagage eller i sit transportmiddel.

3) Uledsagede likvide midler: Likvide midler, der indgår i en forsendelse uden en bærer.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte supplerende definitioner for begreberne i stk. 1.

§ 10 c. Bærere, som medbringer likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, skal, når de rejser ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde, uopfordret angive de pågældende likvide midler og stille midlerne til rådighed for told- og skatteforvaltningen med henblik på kontrol.

Stk. 2. Opdager told- og skatteforvaltningen en bærer med likvide midler under den værdi, der er omhandlet i stk. 1, og der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer told- og skatteforvaltningen denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der er fastlagt efter stk. 5.

Stk. 3. De oplysninger, der afgives i medfør af stk. 1, indgives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af en angivelsesblanket.

Stk. 4. Er forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter stk. 1 ikke opfyldt, udarbejder told- og skatteforvaltningen på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de påkrævede oplysninger fastlagt efter stk. 5.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser for udformning og indhold af den i stk. 3 nævnte blanket.

§ 10 d. Passerer uledsagede likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde, kan told- og skatteforvaltningen kræve, at afsenderen eller modtageren af de uledsagede likvide midler eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse til told- og skatteforvaltningen inden for en frist på 30 dage.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan tilbageholde de uledsagede likvide midler, indtil afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at uledsagede likvide midler under den værdi, der er omhandlet i stk. 1, passerer ind i eller ud af det danske toldområde fra eller til øvrige dele af EU's toldområde, og at der er indikationer på, at

de uledsagede likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer told- og skatteforvaltningen denne oplysning og så vidt muligt de nærmere oplysninger, der er fastlagt efter stk. 6.

Stk. 4. De oplysninger, der indberettes i medfør af stk. 1, indgives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af en indberetningsblanket.

Stk. 5. Er forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter stk. 1 ikke er opfyldt, udarbejder told- og skatteforvaltningen på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de påkrævede oplysninger, der er fastlagt efter stk. 6.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser for udformning og indhold af den i stk. 4 nævnte blanket.

§ 10 e. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser for opbevaring af de i medfør af §§ 10 c og 10 d indsamlede oplysninger samt om videregivelse af disse oplysninger til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.«

§ 23. ---

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Personer, der ved indrejse i eller udrejse fra det danske toldområde medtager likvide midler, der svarer til værdien af 10.000 euro eller derover, skal uopfordret standse op for kontrol og har pligt til over for told- og skatteforvaltningen at angive samtlige medtagne likvide midler.

Stk. 5. De i stk. 1, 3 og 4 nævnte personer og personer om bord på skibe og luftfartøjer skal, når told- og skatteforvaltningen forlanger det, opgive navn og bopæl. Fremgår det af en kontrol i medfør af stk. 3 eller 4, at der er tegn på ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler, kan told- og skatteforvaltningen forlange, registrere og behandle oplysninger om personen og de likvide midler. Told- og skatteforvaltningen kan kræve disse oplysninger dokumenteret.

Stk. 6. De i stk. 1, 3 og 4 nævnte personer skal påvise alle rum og gemmer i bagage m.v. og deres eventuelle befodringsmidler samt, i det omfang told- og skatteforvaltningen ønsker det, udpakke bagage m.v.

4. § 23, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

5. § 23, *stk. 5*, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* De i stk. 1 og 3 nævnte personer og personer om bord på skibe og i luftfartøjer skal, når told- og skatteforvaltningen forlanger det, opgive navn og bopæl. Told- og skatteforvaltningen kan kræve disse oplysninger dokumenteret.«

6. I § 23, *stk. 6*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1 og 3«

§ 25. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn på personer, som med henblik på kontrol standses i henhold til bestemmelserne i §§ 23 og 24.

Stk. 2.-4. ---

§ 26. Skatteministeren kan i det omfang, det er foreskrevet i de af Danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler eller i bestemmelser fastsat af EU, eller når de kontrolmæssige forhold tillader det, fravige § 23, stk. 1, 2 og 6, og § 25.

§ 29. ---

Stk. 2. Når en varemottager anmelder sig til registrering, kan told- og skatteforvaltningen kræve, at varemottageren fremlægger fornødne økonomiske oplysninger om virksomheden samt oplysninger om den forventede import af varer. Såfremt told- og skatteforvaltningen konkret skønner, at der er nærliggende risiko for, at told og merværdiafgifter efter § 30 eller told efter § 33, stk. 4, ikke betales rettidigt, kan de nægte varemottageren kredit efter § 30 eller § 33, stk. 4, og retten til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, jf. § 30, stk. 3, nr. 1.

Stk. 3.-5. ---

§ 30. ---

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at varemottagere og -afsendere skal opfylde nærmere angivne betingelser for at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning. Skatteministeren kan derudover fastsætte regler om told- og skatteforvaltningens sikkerhedsstillelsesordning, herunder størrelsen af det bidrag, der skal betales af varemottagere og -afsendere, der deltager i ordningen. Bidraget betales efter reglerne for betaling af told, jf. stk. 1.

Stk. 5. ---

§ 38. Afgives en fortoldningsangivelse eller udførelsesangivelse ikke inden for den i medfør af EU-toldkodeksens artikel 149 fastsatte frist, kan told- og skatteforvaltningen straks fratage en varemottager retten til kredit efter § 30 og § 33, stk.

7. I § 25, *stk. 1*, ændres »§§ 23 og 24« til »§§ 10 c, 23 og 24«.

8. I § 26 ændres »§ 23, stk. 1, 2 og 6,« til: »§ 23, stk. 1, 2 og 5,«.

9. I § 29, *stk. 2, 2. pkt.*, § 30, *stk. 4, 1. pkt.*, og § 38, *1. pkt.*, ændres »SKATs« til: »told- og skatteforvaltningens«.

4, og retten til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, jf. § 30, stk. 3, nr. 1. Det samme gælder, hvis den registrerede virksomhed ikke betaler skyldig told og merværdiafgift rettidigt eller der foreligger oplysninger om virksomhedens forhold, der gør det overvejende sandsynligt, at told og merværdiafgift ikke vil blive betalt.

§ 30 b. Forældelsesfristen er 10 år for toldskyld, der er opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

§ 31. Krav om tilbagebetaling og efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i merværdiafgift eller punktafgifter, forældes efter samme bestemmelser, som er fastsat i EU-toldkodeksen om forældelse af krav på toldbeløb.

§ 69. For godkendelsesbeviser udstedt af told- og skatteforvaltningen til brug som dokumentation for, at et vej køretøj eller en container opfylder de fastsatte krav i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) af 14. november 1975, betales et gebyr på:

- 1) 500 kr. for vej køretøjer og
- 2) 300 kr. for containere.

§ 79. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) ---
- 2) Undlader at efterkomme et i medfør af § 15, stk. 2, § 17, stk. 1 og 4, § 19, stk. 4, § 20, stk. 1-3 eller § 27, stk. 1, meddelt påbud.

10. I § 30 b ændres »toldskyld« til: »meddelelse af toldskyld og det afledte krav på toldbeløb«.

11. Efter § 30 b indsættes:

»§ 30 c. Er meddelelse af toldskyld afsendt inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav afledt af meddelelsen tidligst 1 år efter, at told- og skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen. Dette gælder, uanset om kravet gøres gældende af told- og skatteforvaltningen eller af en godtgørelses- eller fritagelsesberettiget debitor.«

12. I § 31 ændres »er fastsat i EU-toldkodeksen om« til: »gælder for«.

13. § 69 ophæves.

14. I § 79, nr. 2, ændres »§ 19, stk. 4« til: »§ 19, stk. 3«.

3) Overtræder eller forsøger at overtræde § 10 a, stk. 2, § 18, § 19, stk. 1-3, § 20, stk. 2 og stk. 3, § 23, § 27, stk. 2, § 28, stk. 3 og 5, og § 29, stk. 1, 3 og 4.

4) ---

§ 83. ---

Stk. 2. Likvide midler, der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, og som forefindes i forbindelse med told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 10 a, stk. 1, jf. § 10 a, stk. 2, og § 23, stk. 4, kan tilbageholdes af denne myndighed. Tilbageholdelse kan ske i op til 72 timer, hvis det må frygtes, at de omhandlede likvide midler stammer fra eller vil blive brugt til en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, der er undergivet offentlig påtale. Ved iværksættelse af tilbageholdelse finder retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse anvendelse med de ændringer, der følger af 1. og 2. pkt.

Stk. 3.-5. ---

15. I § 79, nr. 3, ændres »§ 10 a, stk. 2« til: »§ 10 c, stk. 1, § 10 d, stk. 1«.

16. I § 83, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »der svarer til værdien af 75.000 kr. eller derover, og «, og »§ 10 a, stk. 1, jf. § 10 a, stk. 2, og § 23, stk. 4« ændres til: »§ 10 a, § 10 c, stk. 1 og 2, og § 10 d, stk. 1 og 3, eller artikel 3, 4 eller 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, med senere ændringer«.